

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. december 2003

om Italiens støtteordning i forbindelse med naturkatastrofer

(meddelt under nummer K(2003) 4328)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2004/307/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel ⁽¹⁾, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 22. februar 1993, modtaget den 26. februar 1993, underrettede Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union under henvisning til traktatens artikel 88, stk. 3, Kommissionen om regionen Siciliens påtænkte støtteforanstaltninger til fordel for landbrugsvirksomheder, der er ramt af naturkatastrofer, samt ændringen af de gældende støtteordninger i landbrugssektoren. Sagen blev registreret som statsstøttesag nr. N 126/93.
- (2) Ved brev af 17. marts 1993 bad Kommissionen om supplerende oplysninger. Da den ikke modtog svar fra de italienske myndigheder, anmodede Kommissionen ved brev af 15. juni 1993 ovennævnte myndigheder om at fremsende de ønskede oplysninger inden 14 dage fra den pågældende dato. Kommissionen fremsendte endnu et rykkerbrev den 20. august 1993.
- (3) Foranlediget af ovennævnte rykkerbreve fremsendte de italienske myndigheder et ufuldstændigt svar ved brev af 16. september 1993, modtaget den 26. september 1993. Ved brev af 14. oktober 1993 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om at svare uddybende på spørgsmålene i brevet af 17. marts 1993.
- (4) De italienske myndigheder svarede ved brev af 14. februar 1994, modtaget den 22. februar 1994.
- (5) Af brevet af 14. februar 1994 fremgik, at de påtænkte støtteforanstaltninger, som blev anmeldt af de italienske myndigheder den 22. februar 1993, i mellemtiden var blevet vedtaget som regionallov nr. 6 ⁽²⁾ af 12. januar 1993 (i det følgende regionallov nr. 6/93), og at den nye lov indeholdt yderligere foranstaltninger, der ikke var anført i den oprindelige anmeldelse til Kommissionen under henvisning til traktatens artikel 88, stk. 3. Kommissionen besluttede således at overføre støtten til registret over uanmeldt støtte med nr. NN 31/94.

⁽¹⁾ EFT C 295 af 10.11.1995, s. 5.

⁽²⁾ »Bestemmelser med henblik på at give landbrugsvirksomheder, der har lidt skade som følge af ekstraordinære, ugunstige vejrforhold, adgang til støtte i henhold til lov nr. 31 af 30. januar 1991. Refinansiering af regionallov nr. 13 af 25. marts 1986 samt fremskyndelse af statens indgreb under henvisning til formålene i ministeriel bekendtgørelse nr. 524 af 21. december 1987 om gennemførelse af forordning (EØF) nr. 857/84« *Gazzetta Ufficiale della Regione siciliana* (Den Sicilianske Regions Tidende) af 16.1.1993.

- (6) Ved telex af 30. marts 1994 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om at fremsende den endelige lovtekst til regionallov nr. 6/93 samt at fremsende yderligere informationer.
- (7) Da Kommissionen ikke modtog svar på ovennævnte brev, opfordrede den ved brev af 21. juni 1994 de sicilianske myndigheder til at fremsende de ønskede informationer.
- (8) De italienske myndigheder svarede på Kommissionens rykkerbrev ved brev af 14. juli 1994 og 14. september 1994, modtaget den 16. september 1994.
- (9) Ved brev af 2. marts 1995 meddelte Kommissionen Italien, at den ikke ønskede at gøre indsigelser mod støtteforanstaltningerne i regionallov nr. 6/93, artikel 5 og 7, idet de ikke udgjorde statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1. Endvidere fremførte Kommissionen ingen indsigelser mod refinansieringen af støtteordningerne i regionallov (Sicilien) 13/86⁽³⁾, artikel 9 og 15, stk. 3 og efterfølgende. Dog meddelte Kommissionen Italien, at den forbeholdt sig ret til at undersøge de nævnte støtteforanstaltninger efter traktatens artikel 87, stk. 1, ud fra generelle kriterier til vurdering af den støtte, som blev givet i form af kortsigtede, rentesubsidierede lån.
- (10) I samme brev underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for regionallov nr. 6/93, artikel 1 og 6, og over for den italienske lovgivning vedrørende landbrugsstøtte i tilfælde af naturkatastrofer.
- (11) Kommissionen begrundede sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, ikke kun over for regionallov nr. 6/93, artikel 1 og 6, men også over for den italienske lovgivning vedrørende naturkatastrofer, med, at det i praksis er umuligt at vurdere, hvorvidt regionallov nr. 6/93, artikel 1 og 6 om indførelse af støtte til katastroferamte landbrugsvirksomheder er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser, hvis der ikke tages hensyn til den italienske lovgivning på området, idet lov nr. 6/93 konstant henviser til denne, og idet sammenfald mellem de pågældende støtteforanstaltninger ikke kan udelukkes⁽⁴⁾.
- (12) Med henblik på at kunne indlede en undersøgelse af regionallov nr. 6/93 og foretage en vurdering af den italienske lovgivning vedrørende naturkatastrofer som led i proceduren, anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om at fremsende nedenstående tekster, der ikke var blevet anmeldt til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3:
- samtlige hidtil vedtagne lovtekster, som omhandlede, ændrede eller gennemførte den italienske lov nr. 590 af 15 oktober 1981, »Nye bestemmelser vedrørende Den Nationale Solidaritetsfond«, der udgjorde den nationale rammelov for naturkatastrofer, hvortil lov nr. 6/93 henviste, og i forhold til hvilken lov 6/93 samtidig skulle vurderes,
  - samtlige hidtil vedtagne lovtekster, der omhandlede, ændrede eller anvendte bekendtgørelse nr. 367 af 6. december 1990, koordineret med konverteringslov nr. 31 af 30. januar 1991 om »Hasteforanstaltninger til fordel for landbrugsvirksomheder og -bedrifter, der har lidt skade som følge af den usædvanlige tørke i produktionsåret 1989/90«⁽⁵⁾, i forhold til hvilken lov nr. 6/93, artikel 1 og 6, indeholdt afvigelser og specifikke hjælpeforanstaltninger

⁽³⁾ Jf. fodnote 2.

⁽⁴⁾ Kommissionen understregede specifikt i forbindelse med indledningen af proceduren, at skønt vurderingen af lov nr. 6/93, artikel 1 og 6 på sin vis godt kunne »isoleres« fra vurderingen af den italienske lovgivning, den pågældende lov bygger på, var det ikke praktisk muligt at se bort fra de eksisterende forbindelser mellem den regionale tekst og den italienske lovgivning vedrørende naturkatastrofer, som citeres i regionalloven, og hvoraf den samtidig udgjorde en refinansiering og en ændring. Faktisk indholder de to italienske lovtekster yderligere støtteforanstaltninger, hvoraf det ikke ud fra de på det tidspunkt tilgængelige informationer kunne udelukkes, at der var sammenfald med de regionale støtteordninger. Endvidere var betingelserne for at blive tilgodeset af den regionale lov fastsat i de italienske lovtekster. Idet der manglede informationer om ovennævnte aspekter, havde Kommissionen således konkluderet, at de informationer, den havde til rådighed, ikke gjorde det muligt at undersøge, hvorvidt de regionale støtteordninger var i overensstemmelse med fællesskabskriterierne for erstatning til landbrugsvirksomheder for skader forårsaget af naturkatastrofer.

⁽⁵⁾ Bekendtgørelse nr. 367 af 6. december 1990 (*Gazzetta Ufficiale* — serie generale - nr. 285 af 6. december 1990), koordineret med konverteringslov nr. 31 af 30. januar 1991 (samme nummer af *Gazzetta Ufficiale* — serie generale, s. 3) om : »Hasteforanstaltninger til fordel for landbrugsvirksomheder og -bedrifter, der har lidt skade som følge af den usædvanlige tørke i produktionsåret 1989/90«.

- lov nr. 185 af 14. februar 1992, »Nye bestemmelser vedrørende Den Nationale Solidaritetsfond«, der udgjorde og stadig udgør den italienske rammelov for naturkatastrofer, og samtlige juridiske dokumenter om ændring, tilføjelse eller gennemførelse af denne
  - lov nr. 198 af 13. maj 1985, nr. 198 ⁽⁶⁾, i forhold til hvilken lov nr. 6/93, artikel 1 og 6, indeholdt afvigelser og hjælpeforanstaltninger, og samtlige juridiske dokumenter om ændring, tilføjelse eller gennemførelse af denne
  - desuden samtlige elementer i forbindelse med ovennævnte dokumenter, der kunne tjene til en definition af anvendelsesområdet for foranstaltningerne i disse, kriterierne for tildeling af støtten, samt statens, regionernes og de autonome provinders beføjelser med hensyn til udbetalingen af støtten.
- (13) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁷⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.
- (14) Ved brev af 12. april 1995 fremsendte de italienske myndigheder deres bemærkninger til Kommissionens beslutning om at indlede en procedure over for de italienske bestemmelser i forbindelse med naturkatastrofer og over for den italienske lovgivning, under henvisning til anmodningerne ved procedurens start. De italienske myndigheder opfordrede de sicilianske regionalmyndigheder til at fremsætte deres bemærkninger vedrørende regionallov nr. 6/93. Kommissionen har i den forbindelse ikke modtaget nogen bemærkninger fra de regionale myndigheder.
- (15) Ved brev af 19. april 2000 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om at fremsende yderligere informationer om den italienske lovgivning vedrørende naturkatastrofer og regionallov nr. 6/93. Med hensyn til sidstnævnte lov gentog Kommissionen i nævnte brev de spørgsmål, som allerede var blevet formuleret i foregående anmodninger til de italienske myndigheder om fuldstændiggørende informationer, som disse ikke havde besvaret. I samme brev ⁽⁸⁾ gjorde Kommissionen de italienske myndigheder opmærksom på nødvendigheden af at give præcise svar på disse spørgsmål, da Kommissionen ellers ville se sig nødsaget til at træffe en beslutning udelukkende på grundlag af de på daværende tidspunkt tilgængelige elementer.
- (16) Ved brev af 20. november 2000 fremsendte de italienske myndigheder de informationer, Kommissionen havde anmodet om den 19. april 2000, angående den italienske lovgivning vedrørende naturkatastrofer. Med hensyn til regionallov nr. 6/93 præciserede de pågældende myndigheder, at de sicilianske regionalmyndigheder selv ville sørge for at fremsende uddybende bemærkninger. Disse bemærkninger har Kommissionen imidlertid aldrig modtaget.
- (17) Ved brev af 29. januar 2001 fremsendte de italienske myndigheder desuden yderligere to tekster i forbindelse med lov nr. 185/92: Ministeriel bekendtgørelse nr. 100460 af 18.3.1993 om gennemførelsesbestemmelserne til lov nr. 185/92, artikel 6, og præsidentdekret nr. 324 af 17.5.1996. I samme brev erklærede de italienske myndigheder, at den ministerielle bekendtgørelse nr. 100460 af 18.3.1993 aldrig er blevet gennemført i praksis.
- (18) Den 13. november 2002 besluttede Kommissionens tjenestegrene at dele sagens akter i tre dele: Statsstøtte C 12/A/95 vedrørende alle støtteforanstaltninger til imødegåelse af skader som følge af naturkatastrofer, tildelt af Italien i henhold til lov nr. 185 af 14. februar 1992 frem til 31.12.1999. Statsstøtte C 12/B/95 vedrørende samtlige støtteforanstaltninger tildelt af de italienske myndigheder i henhold til lov nr. 185 af 14. februar 1992 med virkning fra 1. januar 2000. Statsstøtte C 12/C/95 vedrørende artikel 1 og 6 i regionallov nr. 6 af 12. januar 1993 og alle de nationale retsakter, der citeres heri.

⁽⁶⁾ Indgreb ved skader forårsaget af ekstraordinære naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold i månederne december 1984 og januar 1985. Nye bestemmelser vedrørende fremskyndelse af udbetalingen af landbrugstilskud under henvisning til lov nr. 590 af 15. oktober 1981. *Gazzetta Ufficiale* nr. 118 af 21. maj 1985.

⁽⁷⁾ EFT C 295 af 10.11.1995.

⁽⁸⁾ Kommissionens brev VI/10837 af 19. april 2000.

- (19) Ved brev af 10. juli 2003 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning K(2003) 2048 endelig af 9. juli 2003 om statsstøtte C 12/A/95 vedrørende støtteforanstaltninger til imødegåelse af skader som følge af naturkatastrofer, tildelt af Italien i henhold til lov nr. 185 af 14. februar 1992 frem til 31.12.1999.
- (20) Ved brev af 7. august 2003 understregede de italienske myndigheder, at eftersom støttemodtagerne var blevet vildledt på grund af en fejl i den italienske version af punkt 11.5 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren⁽⁹⁾ (herefter kaldt »EF-rammebestemmelserne«), kunne der anvendes samme argumentation om tilsvarende støtteforanstaltninger i støtte C 12/B/95 som den, der fremføres i begrundelse 129 i beslutningen vedrørende støtte C 12/A/95 og manglende inddrivelse af støtte, der ikke er forenelig med landbrugsforsikringen.
- (21) Ved brev af 23. september 2003 anmeldte de italienske myndigheder et lovforslag om afskaffelse af lov nr. 185/1992 og dens udskiftning med en ny lov, der er i overensstemmelse med EF-rammebestemmelsernes punkt 11 (støtte nr. N 449/2003).
- (22) Ved brev af 21. november 2003, modtaget den 24. november 2003 (sammen med fax af 25. november 2003) fremsendte de italienske myndigheder informationer og supplerende forklaringer vedrørende gennemførelsen af lov nr. 185/1992 fra og med 1. januar 2000.
- (23) Nærværende beslutning omfatter udelukkende den statsstøtte, Italien har tildelt i henhold til lov nr. 185 af 14. februar 1992 fra og med 1. januar 2000, nærmere betegnet den støtte, som er vurderet i sag C 12/B/95. Den støtte, Italien har tildelt under henvisning til lov nr. 185/1992 før 1. januar 2000, samt den støtte, der er tildelt i henhold til regionallov nr. 6 af 12. januar 1993, artikel 1 og 6, og de øvrige italienske love, der henvises til, er behandlet inden for rammerne af sag C 12/A/95 og C 12/C/95 og er genstand for særskilte beslutninger.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

Indhold af lov nr. 185/1992

- (24) Lov nr. 185 af 14. februar 1992 er den italienske rammelov for naturkatastrofer. Den på nuværende tidspunkt gældende lov fastsætter et samlet hele af forskellige indgreb med henblik på at imødegå de skader, landbrugerne lider i landbrugsproduktionen eller på produktionsmidlerne som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller dyresygdomme.
- (25) Erstatningsmidlerne til landbrugerne for skader, som skyldes ovenstående begivenheder, kommer fra Den Nationale Solidaritetsfond, der fordeler de nødvendige erstatningsbeløb til hver enkelt region. Med fonden, der blev oprettet i 1970, blev der dannet en automatisk ordning, som gjorde det muligt at foretage specifikke indgreb til både aktiv og passiv beskyttelse i landbrugssektoren, uden at det hver gang var nødvendigt at henvise til de relevante finanslove.
- (26) Loven, der består af tolv artikler, fastsætter fire grundlæggende former for indgreb:
- 1) Støtte beregnet på erstatning til landbrugerne for skader, der skyldes naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold.
  - 2) Støtte til bekæmpelse af dyresygdomme.
  - 3) Støtte til initiativer med henblik på aktiv forebyggelse af uvejrsskader.
  - 4) Støtte til betaling af forsikringspræmier (initiativer til passiv beskyttelse).

⁽⁹⁾ EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2. Berigtigelse i EFT C 232 af 12.8.2000, s. 17.

- (27) Loven omhandler ikke de praktiske foranstaltninger til udbetaling af støtten. Lovens gennemførelsesbestemmelser er blandt andet beskrevet i cirkulære nr. 7 (herefter »cirkulære«) af 28. maj 1992, som det italienske landbrugsministerium sendte til samtlige regioner, de autonome provinser Bolzano og Trento, landbrugskreditinstitutterne og adskillige brancheorganisationer inden for landbrugssektoren. De italienske myndigheder fremsendte cirkulæret til Kommissionen straks efter indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2. Ved en gennemgang af lov nr. 185/92 kan der ikke ses bort fra cirkulæret, og vurderingen af loven kan derfor ikke adskilles fra vurderingen af cirkulæret.

Støtte beregnet på erstatning til landbrugere for skader forårsaget af naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold (lov nr. 185/92 artikel 3, 4 og 5)

- (28) I artikel 3 i lov nr. 185/92 fastsætter forskellige former for hjælpeforanstaltninger til fordel for landbrugssektoren med henblik på at fremme genoptagelsen af produktionen efter naturkatastrofer eller ugunstige vejrforhold. Landbrugsvirksomheder, enkeltvis eller i sammenslutninger, i områder, der af de relevante regionale myndigheder er erklæret for ramt af naturkatastrofe eller usædvanlige vejrforhold har ret til hjælp efter ovennævnte artikel. Det er således regionernes ansvar at kontrollere begivenhedens omfang og graden af de faktiske skader som følge heraf ⁽¹⁰⁾.
- (29) I henhold til lov nr. 185/92, artikel 3, skal bedrifterne for at få ret til støtteforanstaltningerne have lidt skade svarende til mindst 35 % af den salgbare bruttoproduktion, fraregnet husdyravlen. I den procentvise beregning af skaderne kan også medregnes tab som følge af tidligere katastroferegioner, som samme bedrift har været udsat for, og som er gået ud over samme afgrøde inden for samme produktionsår. En efterfølgende bestemmelse til ændring af lov nr. 185/92, artikel 3, stk. 1, nærmere betegnet lov nr. 388/2000, artikel 127, stk. 1, tydeliggør, at de katastroferegioner, samme bedrift har været udsat for, ikke må have været genstand for forudgående erstatninger.
- (30) Lov nr. 185/92 specificerer ikke, hvilke »naturkatastrofer eller usædvanlige ugunstige vejrforhold« landbrugerne kan modtage erstatning for. Ved brev af 20. november 2000 præciserede de italienske myndigheder imidlertid, at de forskellige typer er beskrevet i cirkulære nr. 7 af 28. maj 1992. I formularen vedlagt cirkulæret, hvor eventuelle modtagere af støtten skal beskrive de skader, de har lidt, opregnes følgende begivenheder: hagl, frost, vedvarende regn, tørke, ekstreme mængder sne, regn med oversvømmelse til følge, varme og fugtige vinde, jordskælv, skypumper, rimfrost, voldsom vind og flodbølger. I samme brev præciserede de italienske myndigheder, at de pågældende begivenheder kun kan karakteriseres som ekstraordinære, hvis de forårsager alvorlige skader på den salgbare

⁽¹⁰⁾ Lov nr. 185/92, artikel 2 fastsætter, at når regionerne på baggrund af tekniske rapporter fra provinsernes landbrugsinspektorer har afgrænset de områder, der er ramt af naturkatastrofer eller tilsvarende ekstraordinære ugunstige vejrforhold, og har beregnet omfanget af skaderne, udsteder Landbrugsministeriet efter en undersøgelse af skadernes omfang en erklæring om undtagelsestilstand i en bekendtgørelse, der gør det muligt at tildele støtteforanstaltninger til fordel for bedrifter, der har lidt skader svarende til 35 % af deres salgbare bruttoproduktion. Ifølge informationer til de relevante myndigheder ved brev af november 2003 om støtte udbetalt ved naturkatastrofer og lignende begivenheder fra og med 1. januar 2000, skal de tekniske elementer til en vurdering af hver enkelt begivenheds omfang (herunder relevante meteorologiske informationer) og beregningen af de heraf følgende skader beskrives i særlige tekniske rapporter, som stilles til rådighed af provinsernes landbrugsinspektorer for hvert enkelt tilfælde efter den pågældende begivenhed. For hver ekstreme begivenhed eller række begivenheder, der har forårsaget skader på mindst 35 % af de ramte bedrifters salgbare bruttoproduktion, udsteder Landbrugsministeriet efter en undersøgelse af regionens tekniske rapporter en bekendtgørelse om undtagelsestilstand som følge af den pågældende begivenhed. Som eksempel på ovennævnte procedure og på de informationer, der ligger til grund for en erklæring om ekstraordinær uvejrsskade, fremsendte de italienske myndigheder en sagsmappe vedrørende tørken i Sicilien (Agrigento) i perioden 2001/02. I samme brev påpegede de relevante myndigheder, at der på baggrund af ovenstående procedure indtil nu er udstedt 370 bekendtgørelser om undtagelsestilstand for perioden 2000-2003 i nedenstående regioner. Myndighederne har desuden fremsendt kopier af de pågældende bekendtgørelser (hver bekendtgørelse indeholder: Angivelse af de usædvanlige klimaforhold, perioden hvori begivenheden fandt sted, det ramte område og den type støtte, som er fastsat og kan gives efter lov nr. 185/92). De regioner, for hvilke Landbrugsministeriet har udstedt ovenstående bekendtgørelser om ekstraordinær naturkatastrofe i perioden 2000-2003, er følgende: Piemonte (28 bekendtgørelser), Valle d'Aosta (1 bekendtgørelse), Lombardiet (21 bekendtgørelser), Ligurien (15 bekendtgørelser), den autonome provins Trento (12 bekendtgørelser), den autonome provins Bolzano (3 bekendtgørelser), Veneto (20 bekendtgørelser), Friuli Venezia Giulia (16 bekendtgørelser), Emilia Romagna (26 bekendtgørelser), Toscana (20 bekendtgørelser), Marche (13 bekendtgørelser), Umbrien (20 bekendtgørelser), Lazio (9 bekendtgørelser), Campania (39 bekendtgørelser), Abruzzo (14 bekendtgørelser), Molise (9 bekendtgørelser), Apulien (31 bekendtgørelser), Basilicata (9 bekendtgørelser), Calabrien (19 bekendtgørelser), Sicilien (36 bekendtgørelser), Sardinien (9 bekendtgørelser).

bruttoproduktion svarende til mindst 35 %. Ved brev af november 2003 om den tildelte støtte fra og med 1. januar 2000 forklarede de italienske myndigheder endvidere, at der under alle omstændigheder, hvis støtteforanstaltningerne efter lov nr. 185/92 skal iværksættes (og således for at en støtteberettiget kan modtage statsstøtte), skal være tale om følgende omstændigheder:

- a) skadens indvirkning på den ramte afgrøde må ikke være mindre end 35 %,
  - b) skadens indvirkning på den salgbare bruttoproduktion må ikke være mindre end 35 % ⁽¹¹⁾.
- (31) Hverken loven eller cirkulæret beskriver metoderne til udregning af den salgbare bruttoproduktion. Ved brev af 20. november 2000 havde de italienske myndigheder forklaret, at udregningsmetoden var opdelt i tre faser.
- a) Udregning af den almindelige salgbare bruttoproduktion:
    - På baggrund af bedriftens produktionsstruktur vurderes det kvantum, som kan opnås under almindelige forhold (uden skader), fraregnet den produktion som geninvesteres i bedriften. Herfor fastsættes pengeværdien.
    - Udregning af de ekstrairntægter, som allerede er inddrevet eller forventes inddrevet i løbet af året, herunder indkomstilskud, når sådanne forventes og kan tillades ⁽¹²⁾.
    - Summen af produktionsværdien og ekstrairntægterne udgør den almindelige salgbare bruttoproduktion.
  - b) Udregning af den faktiske salgbare bruttoproduktion efter skaden:
    - Ud fra samme bedriftsstruktur udregnes kvantum og pengeværdi, som kan opnås efter naturkatastrofen.
    - Udregning af ekstrairntægterne, herunder indkomstilskud, hvis et sådant er tilladt efter skaden ⁽¹³⁾.
    - Summen af den opnåelige produktionsværdi efter skaden og ekstrairntægterne udgør den salgbare bruttoproduktion efter fratækning af den forvoldte skade.
  - c) Udregning af skadens indvirkning:
    - Forholdet mellem den opnåelige salgbare bruttoproduktion efter naturkatastrofen, som har forårsaget skaden, og den almindelige salgbare bruttoproduktion udgør den procentvise indvirkning på den salgbare bruttoproduktion.
- (32) Ved brev af november 2003 om støtte tildelt fra og med 1. januar 2000 påpegede de italienske myndigheder, at deres vurdering af produktionen bygger på skøn, baseret på økonomiske læsninger, hvor informationerne vedrørende markedspriserne dækker en periode, der under alle omstændigheder ikke må være kortere end tre år. De italienske myndigheder mente således, at denne fremgangsmåde var fuldstændig i overensstemmelse med den metode, der angives i EF-rammebestemmelsernes punkt 11.3.2 ⁽¹⁴⁾, idet skadens minimumgrænse, der ligger til grund for støtten, er 35 % (frem for 30 % eller 20 % som fastsat i EF-rammebestemmelserne), og idet den almindelige gennemsnitsproduktion udregnes på et treårigt grundlag under henvisning til »normale« produktionsår (dvs. vil sige år uden naturkatastrofer eller en ekstraordinært omfattende produktion).

⁽¹¹⁾ Ifølge informationer fra de italienske myndigheder ved brev af november 2003 er der sammenfald mellem disse to omstændigheder, når bedriftsstrukturen i den bedrift, som er ramt af ugunstige vejrforhold, er baseret på en enkelt afgrøde, og alle bedriftens jordlodder er ramt i samme grad (skade på 35 % af afgrøden og skade på 35 % af den salgbare bruttoproduktion). Hvis den bedrift, som er ramt af ekstraordinære vejrforhold, derimod dyrker flere forskellige produkter, er det nødvendigt, at den ramte afgrøde (f.eks. majs) har lidt en skade, der ligger langt højere end 35 % (f.eks. 80 %), for at tabet fordelt på de øvrige ikke-beskadigede afgrøder (for eksempel frugt og grønt) medfører en påvirkning af den salgbare bruttoproduktion på mindst 35 %.

⁽¹²⁾ Ved brev af november 2003 understregede de italienske myndigheder, at fra og med 1. januar 2001, efter en ændring af artikel 127, stk. 1, i lov nr. 388/2000 indbefatter den salgbare bruttoproduktion til udregning af skadens indvirkning ikke bidrag eller andre tilskud, som er tildelt af Den Europæiske Union.

⁽¹³⁾ Se foregående fodnote.

⁽¹⁴⁾ Se fodnote 9.

- (33) Med hensyn til skader forårsaget af dårlig infrastruktur eller dræningsarbejder fastsætter cirkulæret, at de arbejder, der hører under det almindelige sæsonbestemte arbejde eller kan tilskrives forsømmelighed, uerfarenhed, manglende vedligeholdelse eller naturlig forringelse, er udelukket fra støtte fra Den Nationale Solidaritetsfond. Hvorvidt begivenheden er ekstraordinær, skal vurderes ud fra uigenkendelige tekniske informationer fra officielle meteorologiske undersøgelser og sammenligning med data fra de foregående år under henvisning til en periode, der er tilstrækkelig lang til, at den kan have betydning for en statistisk undersøgelse ⁽¹⁵⁾.
- (34) Ifølge informationer fremsendt af de italienske myndigheder ved brev af 20. november 2000, beregnes skaden for hver enkelt bedrift, og beregningen af støtten tager hensyn til de almindelige udgifter, som ikke skal opretholdes af landbrugeren.
- (35) Ved brev af november 2003 om støtte tildelt fra og med 1. januar 2000 forklarede de italienske myndigheder desuden, at støtten beregnes ud fra en indvirkning på den beskadigede afgrøde, der ikke må være lavere end 35 %. I følge de italienske myndigheder kan en skade, hvis indvirkning er lavere end 35 %, ikke berettiger til støtte, og den regnes for at høre under den almindelige driftsrisiko. I samme brev tydeliggjorde de italienske myndigheder desuden, at forsikrede afgrøder, i overensstemmelse med punkt 11.3.6 i EF-rammebestemmelserne ⁽¹⁶⁾, anses for at være »ikke beskadigede«, og at tab i forbindelse med forsikrede afgrøder er udelukket fra beregningen af støtten.
- (36) Lov nr. 185/92, artikel 3, fastslår, at bedrifter, som svarer til ovennævnte betingelser, kan nyde godt af følgende støtteforanstaltninger:

a) Nødforanstaltninger

Artiklen omhandler nødhjælpsforanstaltninger i henhold til artikel 1 i lov nr. 590 af 15. oktober 1981 og efterfølgende ændringer.

Ad ovennævnte cirkulære kan det udledes, at støtteforanstaltningerne tildeles ved skader af særdeles alvorlig grad og i særligt krævende situationer, hvor der er brug for en nødforanstaltning. Til denne kategori hører støtte i form af engangsbeløb beregnet til delvis dækning af den skade, landbrugeren har lidt, iberegnet udgifter til at mindske skaderne på produkterne, herunder transportudgifter, opmagasinering, forarbejdning og omformning. I cirkulæret, som de italienske myndigheder har fremsendt til regionerne, er opstillet følgende foranstaltninger:

- hektarstøtte i tilfælde af fuldstændigt eller delvist tab af det forventede dyrkningsudbytte
- tilskud på op til 40 % af skaden for tab af besætning og op til 30 % af skaden ved ødelæggelse af landbrugsredskaber
- tilskud på op til 5 millioner ITL til hastereparationer af landbrugsbygninger ⁽¹⁷⁾
- tilskud på op til 50 millioner ITL til genoprettelse af landbrugsbedriftenes infrastrukturer
- tilskud på op til 100 % af udgifterne til indsamling, opstaldning og fodring af husdyr, begrænset til nødperioden og under alle omstændigheder ikke over seks måneder
- tilskud på op til 90 % af udgifterne til mindskelse af skader på produkterne.

- b) Bidrag på op til 3 millioner ITL til selvstændige mindre brugere og landbrugere med landbrug som hovederhverv. Dette beløb kan forhøjes til 10 millioner ITL for bedrifter, der har lidt skade på anlæg til dyrkning af specialiserede, beskyttede afgrøder. Støtten er afpasset til 80 % af den tilladte udgift og beregnet til at genetablere landbrugernes virksomhedskapital. Som alternativ til

⁽¹⁵⁾ Som nævnt af de relevante myndigheder ved brev af november 2003 om støtte tildelt fra og med 1. januar 2000, er vurderingen af, hvorvidt der er tale om ekstraordinære begivenheder, som medfører udbetaling af støtte, baseret på tekniske informationer (herunder relevante meteorologiske informationer) i særlige rapporter fra de relevante, regionale landbrugsinspektioner for hvert enkelt tilfælde, efter den pågældende begivenhed.

⁽¹⁶⁾ Se fodnote 9.

⁽¹⁷⁾ Der er tale om værdier, som fremgår af lov nr. 185/92 og det medfølgende cirkulære. Disse tager ikke hensyn til efterfølgende ændringer.

denne form for støtte kan landbrugsproducenter, der ikke har titel af selvstændige eller landbrugere med landbrug som hovederhverv, få adgang til femårige lån med rentegodtgørelse.

- c) Femårige, rentesubsidierede driftslån til videreførelse af bedriften i det år, begivenheden fandt sted, samt i det efterfølgende år. Ind under lånet kan også høre rater til landbrugslån, som forfalder inden for det år, begivenheden fandt sted, også selvom disse kun er forlænget en gang, og ikke over fireogtyve måneder.
- d) Tiårige, rentesubsidierede lån til genopbygning og omlægning af bedrifternes beskadigede landbrugsjorde, herunder træbeplantninger, planteskoler, væksthuse og bedriftens vejanlæg. Alternativt kan der ydes investeringstilskud svarende til 80 % af den faktiske udgift til små bedrifter, 65 % til mellemstore bedrifter og 50 % til store bedrifter. Tilskuddet kan udvides til at støtte genopbygnings- og reparationsarbejder på bygninger, genopretning af jorde og træbeplantninger, reparation og udskiftning af maskiner og landbrugsredskaber, samt anlæg til opbevaring og forarbejdning af produkterne. Det kan desuden dække køb af såsæd og genopretning af husdyrbedriften.
- e) Femårige rentesubsidierede lån til fordel for salgs- og forarbejdningskooperativer og producentsammenslutninger, der er godkendt under henvisning til fællesskabslovgivningen, og som på grund af skader på medlemmernes produktion har registreret et fald i leverancerne fra medlemmer, der er ramt af den pågældende katastrofe, med deraf følgende indtægtsfald. Nedgangen skal svare til mindst 35 % af de gennemsnitlige leverancer og af den solgte produktion inden for de sidste to år. Kun den nedgang i leverancerne, som direkte skyldes et produktionsfald som følge af naturkatastrofer eller lignende, kan medregnes. Nedgang som følge af andre faktorer kan ikke medregnes, for eksempel variation i kooperativernes arbejdstid, antallet af medlemmer eller ændrede dyrkningsmetoder. Endvidere er de kooperative organer, som betjener sig af forsyninger fra markedet i mængder, der overskrider halvdelen af den samlede forarbejdede mængde udelukket fra støtte. Det subsidierede lånebeløb afstemmes i forhold til de faste driftsomkostninger og holdes inden for den procentvise grænse af de laveste indtægter.
- f) Tildeling af særlige tilskud til frugtavlkerkooperativer og til godkendte sammenslutninger af frugt- og grøntproducenter til oplagring af ikke-omsættelige citrusfrugter og destillering af kernefrugter som æbler og pærer (pomaceæ).
- g) Regionen kan desuden udvide tilskuddene til 100 % til genopretning af veje og vandforsyningsnet.
- (37) Artikel 3, stk. 2, i lov nr. 185/1992, hvori opstilles de forskellige støtteformer til fordel for landbrugsvirksomhederne, er med virkning fra 17. september 2002 ⁽¹⁸⁾ erstattet helt af artikel 1 i bekendtgørelse nr. 200 af 13. september 2002 (hasteforanstaltninger til fordel for landbrugssektoren, der er ramt af ugunstige vejrforhold), konverteret ved lov nr. 256 af 13. november 2002. Den nævnte foranstaltning er på nuværende tidspunkt til undersøgelse ved Kommissionen inden for rammerne af støtte nr. NN 145/02 (ex N636/02) og er ikke genstand for nærværende beslutning.
- (38) Som supplement til ovenstående foranstaltninger i henhold til artikel 3 i lov nr. 185/92, fastsættes i artikel 4 en forlængelse på højst 24 måneder af raternes forfaldsdato ved aftaler om landbrugslån, driftslån og forbedringslån, der er indgået med landbrugsvirksomheder, som lever op til kriterierne for tildeling af støtte. De forlængede rater er begunstiget af rentetilskud. Lovens artikel 5 giver samme bedrifter mulighed for delvis fritagelse for betaling af arbejdsmarkeds- og arbejdsgiverbidrag, som forfalder inden for de efterfølgende tolv måneder fra den dag, begivenheden fandt sted, i varierende størrelsesorden fra mindst 20 % til højst 50 % af det skyldige beløb.

⁽¹⁸⁾ I artikel 6 i bekendtgørelsen fastsættes, at de heri berammede foranstaltninger skal træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Italienske Republiks Statstidende (16.9.2002).

Støtte til bekæmpelse af dyresygdomme (lov nr. 185/92, artikel 6)

- (39) I artikel 6 gives producentsammenslutninger tilladelse til at yde økonomisk støtte til husdyravlere, hvis bedrift rammes af epidemier, med nedslagtning af besætningerne til følge i henhold til lov nr. 218 af 2. juni 1988. Tilskuddene tager hensyn til nedsat produktion som følge af midlertidig standsning af opdrættet efter ordre fra de relevante myndigheder. Staten bidrager med op til 50 % af understøttelseskassens faktiske udgifter.
- (40) I artiklen overlades definitionen af lovens specifikke gennemførelsesforanstaltninger til en bekendtgørelse, der udstedes af Landbrugsministeriet. Efter forespørgsel fra Kommissionen fremsendte de italienske myndigheder den relevante bekendtgørelse (Ministeriel bekendtgørelse nr. 100460 af 18. marts 1993), der, ifølge myndighedernes erklæringer, aldrig har været gennemført i praksis (jf. fax af 31. januar 2001, efterfølgende bekræftet ved brev af november 2003).
- (41) Bekendtgørelsen fastsætter reglerne for støtte til fordel for husdyrbrug, der rammes af mund- og klovsyge, klassisk svinepest, afrikansk svinepest, byldepest eller lungesyge. Kun bedrifter, der er medlemmer af en sammenslutning til beskyttelse af landbrugsproduktionen, er berettiget til støtte, idet de skal anmelde antallet af dyr i besætningen inden 30. marts hvert år, forpligte sig til at betale medlemsgebyr og overholde hygiejne- og sundhedsreglerne til beskyttelse af avlen. Tilskuddet må ikke overskride 40 % af den salgbare bruttoproduktion, som kunne være opnået med de nedslagede dyr. Bekendtgørelsen fastsætter værdien for den salgbare bruttoproduktion for hvert enkelt dyr og for hvert år. Den tildelte andel (inden for en maksimal grænse på 40 %) tager hensyn til de faste driftsomkostninger og udgifter til indskrivning af avlsracer i stambogen. Det samlede tilskud er proportionalt med den periode, opdrættet ligger stille, og må under alle omstændigheder ikke overskride seks måneder for kvæg og tre måneder for svin, får og geder. Statstilskuddet udbetales til andelssammenslutningerne efter godkendelse af regnskaberne i forbindelse med de dokumenterede ansøgninger, der er forelagt for de relevante myndigheder. Alternativt kan andelssammenslutningerne vedtage at anvende forsikringsordninger under henvisning til artikel 9, stk.1, litra b), i samme lov nr. 185/92.

Initiativer til aktiv beskyttelse mod ugunstige vejrforhold (artikel 8 i lov nr. 185/92)

- (42) Der er fastsat en tilskudsandel på op til 80 % af den udgift, som anses for at være rimelig til investeringer i initiativer, herunder også pilotinitiativer, med henblik på bedrifternes (dyrkning) aktive beskyttelse⁽¹⁹⁾ mod ugunstige vejrforhold. Der er navnlig tale om net til beskyttelse mod hagl. Tilskuddene er rettet mod de beskyttelseskøper, som er ansvarlige for projekternes gennemførelse. Desuden kan omkostningerne til drift og vedligeholdelse af installerede anlæg takket være ovenstående tilskud nyde godt af et tilskud på op til 50 %. Projekter til aktiv beskyttelse kan kun finansieres, hvis initiativet er økonomisk fordelagtigt i forhold til udgiften til passiv beskyttelse. Landbrugsministeriet har fastsat en minimumgrænse for, hvornår projekterne til aktiv beskyttelse ikke kan anses for at være økonomisk fordelagtige.
- (43) Ifølge de italienske myndigheders meddelelse ved brev af 20. november 2000 og den efterfølgende bekræftelse ved brev af november 2003, er der ikke taget initiativer til aktiv beskyttelse, tilsyneladende på grund af manglende teknologi til forebyggelse af skader forårsaget af naturkatastrofer eller ugunstige vejrforhold.

Forsikringskontrakter (artikel 9 i lov nr. 185/1992, erstattet af præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996)

- (44) Ved brev af 20. november 2000 og november 2003 påpeger de italienske myndigheder, at artikel 9 i lov nr. 185/92 er erstattet af bestemmelserne i præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996 (forordning vedrørende bestemmelser, der erstatter artikel 9 i lov nr. 185 af 14. februar 1992 om subsidierede landbrugsforsikringer) og udstedt med henblik på at tilnærme den italienske lovgivning for subsidierede forsikringsordninger til fællesskabsbestemmelserne.

⁽¹⁹⁾ I modsætning til passiv beskyttelse, der udgøres af forsikringsordninger.

- (45) I henhold til artikel 1 i præsidentdekret nr. 324/1996 kan kooperativer til beskyttelse af produkter, der er oprettet under henvisning til lov nr. 364 af 25. maj 1970 og lov nr. 590 af 15. oktober 1981, ændret ved lov nr. 185/1992, på medlemmernes vegne (hvis disse ikke agerer direkte) indgå forsikringskontrakter til dækning af tab, som skyldes ugunstige vejrforhold eller plante- og dyresygdomme. Forsikringskontrakterne skal indgås med enkeltstående forsikringsselskaber eller forsikrings-selskaber, der er medlem af andelssammenslutninger i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3932/92 ⁽²⁰⁾. Forsikringsselskaberne skal være autoriseret til at operere inden for området haglvejr. Landbrugerne kan vælge mellem tre typer kontrakter ⁽²¹⁾:
- a) Erstatning for skader på bestemte afgrøder som følge af hagl, rimfrost, frost eller andre ugunstige vejrforhold (enkelte skader på enkelte afgrøder).
  - b) Erstatning for skader på landbrugsjorde og bestemte afgrøder som følge af en række ugunstige vejrforhold, der kan påvirke værdien af bedriftens produktion i en grad, der overskrider det normale. Kontrakterne kan desuden omfatte tab, som skyldes plantesygdomme, hvis disse er tæt forbundet med uvejrsskaderne, samt dyresygdomme (flere ugunstige vejrforhold, som påvirker enkelte afgrøder eller jordlodder). Denne type kontrakt kan desuden omfatte kvalitetsforringelse.
  - c) Erstatning for skader på de vigtigste afgrøder i bedriftens produktionsstruktur som følge af uvejrsskader, som kan påvirke den almindelige driftsrisiko i en grad, der overskrider det normale (flere ugunstige vejrforhold, der påvirker flere end en afgrøde eller jordlod).
- (46) Angående den almindelige driftsrisiko præciserede de italienske myndigheder ved brev af 20. november 2000, at denne normalt fastsættes til 10-15 %.
- (47) I henhold til præsidentdekret nr. 324/1996, artikel 2, og på grundlag af informationerne i de relevante myndigheders brev af november 2003, må statens tilskud til den støtteberettigede forsikringspræmie (beregnet ud fra parametre, der fastsættes årligt ved ministeriel bekendtgørelse på baggrund af forsikringsstatistiske elementer, for hver garanti, fra produkt til produkt og fra kommune til kommune) ikke overskride 50 % af den faktiske udgift til betaling af præmien (65 % i områder med høj klima- og klimarisiko). Ved brev af november 2003 understregede de italienske myndigheder desuden, at støtten aldrig er blevet ydet til beløb over 50 % af udgiften til betaling af en forsikringspræmie, i overensstemmelse med punkt 11.5.1 i EF-rammebestemmelserne, og at der aldrig har været anvendt en forøgelse af tilskuddet til områder med høj klimarisiko. Ved brev af 20. november 2000 havde de italienske myndigheder meddelt, at statens tilskud til den faktiske udgift gennemsnitligt er begrænset til 30-40 %. I de få tilfælde, hvor der er ydet et regionalt tilskud, som i provinsen Trento, havde det offentlige tilskud aldrig overskredet 65 %. Ved brev af november 2003 påpegede de italienske myndigheder, at det på baggrund af regionernes informationer fremgår, at kun få af disse har ydet ekstrastøtte til statstilskuddet til forsikringspræmier i perioden 2000-2003. Af disse tilfælde fremgår det under alle omstændigheder, ifølge informationer fra Landbrugsministeriet, at den samlede støtte har været holdt inden for en grænse på 50 % af den faktiske udgift til betaling af forsikringspræmien. I de tilfælde, hvor støtten er blevet udbetalt til forsikringspræmier for tab som følge af naturkatastrofer og lignende begivenheder (således at satsen eventuelt overskrider 50 %), har dette kunnet gøres ved anvendelse af en bestemt støtteordning, der er godkendt af Kommissionen ⁽²²⁾.
- (48) Ved brev af november 2003 anførte de italienske myndigheder, at en efterfølgende ændring af støtteordningerne til fordel for forsikringskontrakter blev indført med lov nr. 388/2000, artikel 127, stk. 4, der gav mulighed for også at tildele støtte til policer, der var tegnet enkeltvis af producenter, som ikke var medlemmer af en sammenslutning.

⁽²⁰⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3932/92 af 21. december 1992 om anvendelsen af traktatens artikel 85, stk. 3 på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis på forsikringsområdet (EFT L 398 af 31.12.1992, s. 7).

⁽²¹⁾ Ifølge de relevante myndigheders informationer ved brev af 20. november 2000 svarer de typer kontrakter, der kan få offentlige tilskud, til dem, der fastsættes i lov nr. 185/92, artikel 9.

⁽²²⁾ Se for eksempel Italien/Sardinien, støtte nr. N 554/2000, godkendt ved brev SG 2000/D109513 af 22.12.2000.

- (49) Foruden ovennævnte bestemmelser indeholder artikel 127 flere bestemmelser, der på baggrund af informationer fra de italienske myndigheder enten allerede er anmeldt til Kommissionen ⁽²³⁾ eller endnu ikke er iværksat ⁽²⁴⁾ og derfor skal anmeldes inden iværksættelsen. Nærværende beslutning omhandler derfor hverken lov nr. 388/2000, artikel 127, eller de tilhørende gennemførelsesbestemmelser, og den tager kun hensyn til artikel 127, stk. 4, i det omfang denne har givet mulighed for tildeling af støtte til forsikringspolicer, der er tegnet enkeltvis af producenter, som ikke er medlem af en sammenslutning.
- (50) Det bør bemærkes, at lov nr. 388/2000, artikel 127, er ændret med virkning fra 17. september 2002 ⁽²⁵⁾ med artikel 2 i bekendtgørelse nr. 200 af 13. september 2002 (hasteforanstaltninger til fordel for landbrugssektoren, der er ramt af ulykkeskader) ændret i lov nr. 256 af 13. november 2002. Den nævnte foranstaltning er på nuværende tidspunkt til undersøgelse ved Kommissionens tjenester inden for rammerne af støtte nr. NN 145/02 (ex N636/02) og er ikke genstand for nærværende beslutning.

III. VURDERING AF STØTTEN

- (51) EF-traktatens artikel 87, stk. 1, fastsætter, at statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (52) Lov nr. 185/92 giver tilladelse til støtte ved hjælp af offentlige midler til specifikke landbrugsvirksomheder, som unægtelig drager en økonomisk og finansiel fordel heraf i forhold til andre landbrugsvirksomheder, der ikke har ret til samme tilskud. Ifølge Domstolens retspraksis opstår der i tilfælde, hvor økonomisk støtte tildelt af en stat styrker en virksomheds stilling i forhold til andre konkurrerende virksomheder, en mulighed for konkurrenceforvridning i forhold til andre konkurrerende virksomheder, der ikke har ret til en sådan form for tilskud ⁽²⁶⁾.
- (53) De undersøgte foranstaltninger påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, idet omfanget af fællesskabets samhandel med landbrugsprodukter er betydeligt, hvilket ses af nedenstående tabel ⁽²⁷⁾, der viser den samlede værdi for import og eksport af landbrugsprodukter mellem Italien og resten af EU i perioden 1993-2001 ⁽²⁸⁾.

(mio. ECU-EUR)

	Landbrug	
	Eksport	Import
1993	6 714	12 741
1994	7 360	13 390
1995	8 364	13 629

⁽²³⁾ NN 64/03 (ex N 618/02) (andelskasser) og N 758/2002 (genforsikringskasser).

⁽²⁴⁾ For eksempel støtte til forsikringskontrakter, der dækker hele bedriftens produktion mod risici forårsaget af en række ugunstige vejrforhold.

⁽²⁵⁾ I artikel 6 i bekendtgørelsen fastsættes, at foranstaltningerne heri træder i kraft dagen efter offentliggørelsen af bekendtgørelsen i Den Italienske Republiks Statstidende (16.9.2002).

⁽²⁶⁾ Se sag C-730/79 Saml. 1980, s. 2671, begrundelsens punkt 11 og 12.

⁽²⁷⁾ Kilde: Eurostat.

⁽²⁸⁾ Ifølge almindelig retspraksis er betingelsen vedrørende påvirkning af samhandelen til stede, idet den virksomhed, der modtager støtte, udfører en økonomisk aktivitet baseret på samhandel mellem medlemsstaterne. Det enkle faktum, at støtten styrker denne virksomheds stilling i forhold til konkurrerende virksomheder inden for samhandelen mellem medlemsstaterne, gør, at støtten må anses for at have påvirket denne samhandel. Med hensyn til statsstøtte i landbrugssektoren og ifølge almindelig retspraksis er samhandelen mellem medlemsstaterne påvirket, trods det forholdsvis ringe omfang af det samlede støttebeløb og på trods af, at dette blev fordelt mellem adskillige landbrugere (jf. sag C-113/2000 Saml. 2002 I, 7601, præmis 30 til 36 og 54 til 56. Sag C-114/2000 Saml. 2002 I, s. 7657, præmis 46 til 52 og 68 til 69).

(mio. ECU-EUR)

	Landbrug	
	Eksport	Import
1996	9 191	14 525
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

- (54) Det skal i den forbindelse nævnes, at støtte til en virksomhed ifølge Domstolen kan være af en sådan art, at den skader samhandelen mellem medlemsstaterne og forvrider konkurrencen, når samme virksomhed konkurrerer med produkter fra andre medlemsstater, uden at denne selv er en eksportvirksomhed. Når en medlemsstat således tildeler støtte til en virksomhed, kan den interne produktion vise sig at være uændret eller øget. Deraf følger, at muligheden for, at virksomheder i andre medlemsstater kan eksportere deres produkter til markedet i den pågældende medlemsstat, mindskes. Det er derfor muligt, at en sådan form for støtte får indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne og fører til konkurrenceforvridning ⁽²⁹⁾.
- (55) Kommissionen konkluderer derfor, at de undersøgte foranstaltninger hører ind under anvendelsesområdet om forbud i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.
- (56) Artikel 87, stk. 2 og 3, fastsætter undtagelserne fra forbudet i artikel 87, stk. 1.
- (57) Undtagelserne i henhold til artikel 87, stk. 2, litra a) og c), er tydeligvis ikke anvendelige på baggrund af den pågældende støttes art og formål. Italien har da heller ikke påkaldt sig anvendelsen af hverken litra a) eller litra c) i artikel 87, stk. 2.
- (58) Heller ikke artikel 87, stk. 3, litra a) er anvendelig, da støtteforanstaltninger ikke er beregnet på at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse.
- (59) Under henvisning til artikel 87, stk. 3, litra b) er de pågældende støtteforanstaltninger ikke beregnet på at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den italienske økonomi.
- (60) Støtteforanstaltningerne er desuden ikke beregnet på, og egner sig ikke til, at opfylde formålene i artikel 87, stk. 3, litra d).
- (61) I betragtning af de undersøgte støtteforanstaltningers art og formål er de eneste anvendelige undtagelser artikel 87, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra c).

⁽²⁹⁾ Domstolens afgørelse af 13. juli 1988 i sag 102/87 Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber Saml. 1988, s. 4067.

Anvendelige bestemmelser

- (62) Muligheden for at anvende en af ovennævnte undtagelser skal vurderes i lyset af bestemmelserne for tildeling af statsstøtte til landbruget, nærmere betegnet EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til landbruget ⁽³⁰⁾ (herefter »EF-rammebestemmelserne«), som trådte i kraft den 1. januar 2000.
- (63) I overensstemmelse med punkt 23.3 i EF-rammebestemmelserne anvender Kommissionen disse EF-rammebestemmelser med virkning fra 1. januar 2000 på de nye anmeldelser af statsstøtte og på de anmeldelser, der er under behandling på denne dato. Ulovlig støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 659/99 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelse af EF-traktatens artikel 88 ⁽³¹⁾ vil blive vurderet ud fra de regler og retningslinjer, der var gældende på den dato, hvor støtten blev tilladt.
- (64) Lov nr. 185/92 er aldrig blevet anmeldt til Kommissionen, hvorfor der er tale om et brud på traktatens artikel 88, stk. 3. Den hører derfor ind under anvendelsesområdet for forordning nr. 659/99, artikel 1, litra f) og skal undersøges ud fra de gældende regler på det tidspunkt, hvor den pågældende støtte blev udbetalt. Den støtte, som blev tildelt under henvisning til denne lov frem til 31. december 1999, er blevet vurderet ud fra de anvendelige bestemmelser inden ikrafttrædelsen af de nye EF-rammebestemmelser ⁽³²⁾. Støtte, der er tildelt under henvisning til samme lov fra og med 1. januar 2000, skal derimod vurderes ud fra de nye EF-rammebestemmelser.
- (65) Som præciseret i ovenstående betragtning 23 omhandler nærværende beslutning udelukkende den statsstøtte, som Italien har tildelt i henhold til lov nr. 185/1992 fra og med 1. januar 2000. Den støtte, som blev tildelt i henhold til lov nr. 185/1992 før 1. januar 2000, og støtte tildelt i henhold til regionallov nr. 6/93, artikel 1 og 6, samt de øvrige italienske love, der henvises til, er behandlet inden for rammerne af statsstøtte C 12/A/95 og C 12/C/95 og er genstand for særskilte beslutninger.

Støtte beregnet på erstatning til landbrugere for skader forårsaget af naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold (lov nr. 185/92, artikel 3, 4 og 5)

- (66) De undersøgte artikler omhandler støtteordninger beregnet på erstatning til landbrugere for skader som følge af naturkatastrofer eller ugunstige vejrforhold. Hvis disse er tildelt efter 1. januar 2000, bliver de vurderet ud fra punkt 11 (støtte til kompensation for skader på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget) i EF-rammebestemmelserne ⁽³³⁾. Ud fra punkt 11.2 (støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder) i EF-rammebestemmelserne har Kommissionen hidtil betegnet jordskælv, laviner, jordskred og oversvømmelser som værende naturkatastrofer, der falder ind under bestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). Af ekstraordinære begivenheder under henvisning til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b) har Kommissionen hidtil accepteret krige, interne uroligheder og strejker samt, med visse forbehold og i forhold til deres omfang, større nukleare eller industrielle brande, med omfattende tab til følge. Når forekomsten af en naturkatastrofe eller en usædvanlig begivenhed er blevet godtgjort, vil Kommissionen tillade støtte på op til 100 % som kompensation for materielle skader. Kompensationen bør normalt beregnes for den enkelte støttemodtager og for at undgå overkompensation, bør eventuelle beløb, der kommer til udbetaling, f.eks. i henhold til forsikringspolicer, fratrækkes støttebeløbet. Kommissionen vil også acceptere støtte, der skal kompensere landbrugere for indkomstab som følge af, at produktionsmidlerne er blevet ødelagt, hvis der ikke er tale om overkompensation.

⁽³⁰⁾ Se fodnote 9.

⁽³¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³²⁾ Arbejdsdokument VI/5934/86-2 af 10.11.1986. Undersøgelser af statsstøtteordninger i tilfælde af skader på landbrugsproduktionen eller produktionsmidler i landbruget og statsstøtteordninger, der er tildelt i form af tilskud til en del af forsikringspræmier mod sådanne risici.

⁽³³⁾ Se fodnote 9.

- (67) Under henvisning til punkt 11.3 (støtte, der skal kompensere landbrugere for tab forårsaget af ugunstige vejrforhold) i EF-rammebestemmelserne og ifølge Kommissionens almindelige praksis kan ugunstige vejrforhold som frost, hagl, is, regn eller tørke på den anden side ikke i sig selv regnes for naturkatastrofer under henvisning til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). Dog har Kommissionen, på grund af de skader sådanne begivenheder kan forårsage for landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget, accepteret, at sådanne begivenheder kan henregnes under naturkatastrofer, når skadeniveauet når op på en vis tærskel, som er blevet fastsat til 20 % af den normale produktion i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder. Da landbrugsproduktionen som bekendt er uensartet, er det desuden nødvendigt at opretholde denne grænse for at sikre, at vejrforholdene ikke bruges som et påskud til betaling af driftsstøtte. Med henblik på at sætte Kommissionen i stand til at vurdere sådanne støtteordninger, bør anmeldelser af støtteforanstaltninger, der skal kompensere for skade forårsaget af ugunstige vejrforhold, også omfatte relevante meteorologiske informationer.
- (68) Når der sker skade på etårige afgrøder, bør den relevante tabstærskel på 20 % eller 30 % bestemmes på grundlag af bruttoproduktionen af den relevante afgrøde det pågældende år sammenlignet med den årlige bruttoproduktion i et normalt år. Principielt bør bruttoproduktionen i et normalt år beregnes på grundlag af den gennemsnitlige bruttoproduktion i de foregående tre produktionsår, idet de år, hvori der er blevet udbetalt kompensation som følge af ugunstige vejrforhold, udelukkes. Kommissionen vil dog kunne acceptere andre metoder til udregning af den normale produktion, hvis disse er repræsentative og ikke bygger på ekstremt store udbytter. Det støttebeløb, som kan udbetales, udregnes, når produktionstabets omfang er fastsat. Med henblik på at undgå overkompensation må det støttebeløb, der kan udbetales, ikke overskride det gennemsnitlige produktionsniveau i den normale periode multipliceret med gennemsnitsprisen i samme periode, hvorfra trækkes den faktiske produktion i det år, hvor begivenheden fandt sted. Fra støttebeløbet skal desuden trækkes eventuelle direkte udbetalinger.
- (69) Generelt bør tabet beregnes for den individuelle bedrift. Dette er navnlig tilfældet, når der betales støtte for at kompensere for skade forårsaget af begivenheder, som optræder lokalt. Hvis de ugunstige vejrforhold har ramt et vidtstrakt område med samme intensitet, kan Kommissionen imidlertid acceptere, at udbetalingerne baseres på et gennemsnit af tabene, hvis de er repræsentative og ikke resulterer i en væsentlig overkompensation af nogen støttemodtager.
- (70) I tilfælde af skader på produktionsmidlerne, hvis virkninger strækker sig over flere år, for eksempel en delvis ødelæggelse af frugttræer som følge af frost, skal det procentvise reelle tab ved den første høst, efter at begivenheden har fundet sted, sammenlignet med et normalt år og bestemt efter principperne i de foregående punkter, være over 10 %, og det procentvise reelle tab multipliceret med det antal år, hvor der forekommer produktionstab, skal være over 20 % i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder.
- (71) Kommissionen vil anvende de ovenfor nævnte principper analogt, når der er tale om støtte, der skal kompensere for tab af husdyr forårsaget af ugunstige vejrforhold.
- (72) Med henblik på at undgå overkompensation, skal der fra støttebeløbet trækkes eventuelle beløb, som er modtaget i form af forsikringsordninger. Desuden bør normale omkostninger, som landbrugeren ikke får, f.eks. fordi afgrøden ikke høstes, også tages i betragtning. Hvis disse udgifter imidlertid viser sig at være øget som følge af de ugunstige vejrforhold, kan der tillades en supplerende støtte til dækning af disse udgifter.
- (73) Støtte i form af erstatning for skader på bygninger og redskaber som følge af uvejrsskader (for eksempel haglskader på væksthuse) er tilladt på op til 100 % af de effektive omkostninger, uden at der skal anvendes en minimumgrænse.
- (74) Principielt kan kun landbrugere eller eventuelt den producentsammenslutning, som landbrugeren er medlem af, nyde godt af den støtte, der beskrives i dette afsnit. I så fald må støttebeløbet ikke overstige landbrugeren faktiske tab.

De typer begivenheder, der er omfattet af loven, og det skadeniveau, som giver ret til erstatning

- (75) Den italienske lov omtaler kun naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold i generelle vendinger uden at specificere en bestemt begivenhed. Kommissionen havde anmodet de italienske myndigheder om at specificere, hvilke begivenheder og hvilke bestemte betingelser der gav landbrugerne ret til erstatning. Ved brev af 20. november 2000 svarede de italienske myndigheder, at den type begivenheder, som var omfattet af loven, var beskrevet i det forklarende cirkulære, som var blevet fremsendt til alle regioner og øvrige interesserede parter. Den i cirkulæret vedlagte formular, som eventuelle støttemodtagere skulle udfylde med henblik på en vurdering af skaderne, indeholder følgende begivenheder: haglvejr, frost, vedvarende regn, tørke, ekstreme mængder sne, regn med oversvømmelse til følge, varme og fugtige vinde, jordskælv, skypumper, rimfrost, voldsom vind og flodbølger.
- (76) Af ovenstående begivenheder er det kun oversvømmelser og jordskælv, der kan betegnes som naturkatastrofer hørende under anvendelsesområdet for traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og de berettiger således til udbetaling af erstatning uafhængig af skadens omfang. Med hensyn til de øvrige begivenheder nævner EF-rammebestemmelserne udelukkende frost, hagl, is, regn eller tørke og fastsætter, at den ramte landbrugsvirksomhed for at være berettiget til støtte skal have registreret skader svarende til grænsen på mindst 30 % udregnet efter den i rammebestemmelserne beskrevne metode. I EF-rammebestemmelserne nævnes hverken ekstreme mængder sne, varme og fugtige vinde, skypumper, voldsom vind eller flodbølger, men disse begivenheder har Kommissionen dog i visse tilfælde henregnet til de i EF-rammebestemmelserne nævnte begivenheder ⁽³⁴⁾. For samtlige ugunstige vejrforhold, som nævnes heri, foreskriver den italienske lov, at de landbrugsvirksomheder, som rammes af naturkatastrofer, kun har ret til erstatning, hvis de har lidt skader svarende til mindst 35 % af den salgbare bruttoproduktion.
- (77) Hverken loven eller det forklarende dokument specificerer, hvilken metode, der skal bruges til beregning af skaderne. Efter Kommissionens forespørgsel har de italienske myndigheder ved brevene af 20. november 2000 og november 2003 angivet den anvendte udregningsmetode. Som det fremgår af beskrivelsen i betragtning 28-32, svarer de italienske myndigheders metoder til udregning af produktionstab ikke præcist til den, der foreslås af Kommissionen.
- (78) Idet Kommissionen således kræver, at der er tale om tab på 30 % (20 %) af den normale produktion for den relevante afgrøde udregnet for en periode svarende til de tre foregående produktionsår, med udelukkelse af år, hvor der er udbetalt kompensation som følge af ugunstige vejrforhold, kræver de italienske myndigheder, at tabet skal svare til 35 % både for den pågældende afgrøde og for den salgbare bruttoproduktion i det år, begivenheden fandt sted. Den italienske metode kræver derfor ikke en referenceperiode svarende til de »tre foregående produktionsår, med udelukkelse af år, hvor der er udbetalt kompensation som følge af ugunstige vejrforhold«, ud fra hvilken man, under henvisning til referencerammerne, udregner den normale produktion. Denne er desuden baseret på udregningen af den »salgbare bruttoproduktion«. Under henvisning til EF-rammebestemmelserne kan Kommissionen dog acceptere alternative metoder til udregning af den normale produktion, herunder regionale referenceværdier, såfremt det er godtgjort, at disse værdier er repræsentative og ikke bygger på ekstremt store udbytter.
- (79) Ved brevet af november 2003 om støtte, der er tildelt fra og med 1. januar 2000, forklarer de italienske myndigheder dels, at aktiveringen af støtteordninger i henhold til lov nr. 185/92 (dvs. for at støttemodtageren kan få ret til statsstøtte) kræver, at skadens indvirkning på den ramte afgrøde og på den salgbare bruttoproduktion ikke er lavere end 35 % ⁽³⁵⁾, dels at deres vurdering af produktionen bygger på skøn, baseret på økonomiske læsninger, hvor informationerne vedrørende markeds-

⁽³⁴⁾ Se for eksempel: N 173/2001 (Italien-Sardinien), C12/A/95 (Italien). Med hensyn til alle de ekstraordinært ugunstige vejrforhold, hvortil Italien har givet tilladelse til erstatning efter lov nr. 185/92 fra og med første januar 2000 og de relevante meteorologiske informationer, se fodnote 10.

⁽³⁵⁾ Ifølge informationer fra de italienske myndigheder ved brev af november 2003, er der sammenfald mellem disse to betingelser, når den bedrift, der er ramt af ekstraordinært ugunstige vejrforhold, er baseret på en enkelt afgrøde, og når alle bedriftens jordlodder er ramt i samme grad (35 % skade på afgrøden og en skade, der ligger langt over 35 % af den salgbare bruttoproduktion). Hvis den bedrift, der er ramt af ugunstige vejrforhold, derimod dyrker flere forskellige produkter, er det nødvendigt, at den ramte afgrøde (f.eks. majs) har lidt en skade, der ligger langt over 35 % (f.eks. 80 %), således at tabet fordelt på de øvrige ikke-beskadigede afgrøder (f.eks. grøntsager) medfører en indvirkning på den salgbare bruttoproduktion, som er mindst 35 %.

priserne dækker en periode, der under alle omstændigheder ikke må være kortere end tre år. Ifølge de italienske myndigheder er denne fremgangsmåde fuldt ud i overensstemmelse med metoden i punkt 11.3.2 ⁽³⁶⁾ i EF-rammebestemmelserne, idet den laveste grænse for skadens omfang, der giver ret til støtte er 35 % (frem for 30 % eller 20 %, som foreskrevet i EF-rammebestemmelserne), og fordi den almindelige gennemsnitsproduktion udregnes på et treårigt grundlag med »normale« produktionsår som referenceramme (dvs. år uden naturkatastrofer eller ekstremt store udbytter).

- (80) Eftersom referenceperioden har til hensigt at sikre, at udregningsresultatet faktisk er repræsentativt og ikke bygger på ekstremt store udbytter, bør det fastslås, hvorvidt den manglende henvisning til en periode svarende til »de tre foregående produktionsår med udelukkelse af år, hvor der er udbetalt kompensation som følge af ugunstige vejrforhold«, reelt set betyder, at den italienske udregningsmetode kun i ringe grad er repræsentativ for den normale gennemsnitsproduktion, hvorved der banes vej for misbrug og forvridning. Til det formål skal det sikres, at den metode, der anvendes af de italienske myndigheder, er baseret på virksomhedens opnåelige produktion under normale omstændigheder, dvs. når der ikke er sket skader. Metoden tager hensyn til virksomhedens produktionsstruktur, hvor den produktion, som geninvesteres i virksomheden, er fratrukket. Produktionsniveauet er således udregnet på baggrund af »objektive« parametre (virksomhedens areal, produktionsfaktorer), der er karakteristiske for den pågældende produktionsenhed, og som ikke kan påvirkes af eksterne, årstidsbestemte faktorer i en sådan grad, at det kan ændre det gennemsnitlige, opnåelige produktionsniveau i den pågældende virksomhed.
- (81) Desuden understreger de italienske myndigheder, at deres vurdering af produktionen er baseret på skøn ud fra økonomiske læsninger, hvor informationer vedrørende markedspriserne dækker en periode, som under alle omstændigheder ikke må være kortere end tre år. Sådanne skøn, som, afhængig af de givne informationer, gør det muligt at udregne den almindelige gennemsnitsproduktion på et treårigt grundlag, idet der bruges »normale« landbrugsår som reference (dvs. år uden naturkatastrofer eller ekstremt høje udbytter), overflødiggør således henvisningen til de »tre foregående landbrugsår med udelukkelse af år, hvor der er udbetalt kompensation som følge af ugunstige vejrforhold«, når der skal nås frem til en repræsentativ værdi. Den normale produktion udregnet efter denne metode kommer således ikke til at fremstå som overdreven stor på grund af eksterne faktorer, der medfører ekstremt høje udbytter. Der bør desuden tages hensyn til, at tabet udregnes for hver enkelt virksomhed og ikke ud fra et gennemsnit af flere virksomheder, hvilket ellers kunne medføre en upræcis fremstilling af den skade, den enkelte virksomhed har lidt, med risiko for overkompensation til følge.
- (82) Med hensyn til det faktum, at beregningen af skaden også kan omfatte tab efter tidligere naturkatastrofer, som samme virksomhed har lidt inden for samme produktionsår, såfremt disse begivenheder ikke har været genstand for tidligere erstatningsindgreb, har de italienske myndigheder ved brev af november 2003 forklaret, at det betyder følgende: 1) Hvis støtteforanstaltningerne skal iværksættes, skal de ugunstige vejrforhold i hvert enkelt tilfælde have medført et tab på 35 % af den ramte afgrøde (kun i dette tilfælde kan der være tale om ekstraordinære vejrforhold). 2) Støtten afpasses i forhold til tab i forbindelse med en enkelt beskadiget afgrøde i et omfang på mindst 35 %. 3) Tab, som skyldes tidligere ugunstige vejrforhold, der har ramt samme afgrøde eller andre afgrøder (tab der har forårsaget en skade på under 35 %) medregnes kun, for så vidt disse har haft indvirkning på virksomhedens salgbare bruttoproduktion, og de medregnes ikke i det samlede tab, der er genstand for indgrebet.
- (83) Som de italienske myndigheder forsikrede ved brev af november 2003, er støtten derfor udelukkende beregnet på grundlag af skader på afgrøder, hvor indvirkningen ikke er under 35 %.
- (84) I samme brev forklarede de italienske myndigheder endvidere, at i overensstemmelse med punkt 11.3.6 i EF-rammebestemmelserne ⁽³⁷⁾ anses forsikrede afgrøder for at være »ikke-beskadigede«, og at tab i forbindelse med forsikrede afgrøder er udelukket fra beregningen af støtten.

⁽³⁶⁾ Se fodnote 9.

⁽³⁷⁾ Se fodnote 9.

- (85) I lyset af de italienske myndigheders informationer og forklaringer, som er anført ovenfor, kan det derfor konkluderes, at den af Italien anvendte metode til udregning af produktionstab ved tildeling af erstatning til landbrugere for skader som følge af ugunstige vejrforhold kan anses for at være i overensstemmelse med punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne, idet minimumgrænsen for støtteberettigede skader er på 35 % (og ikke 30 % eller 20 % som foreskrevet i EF-rammebestemmelserne), både med hensyn til den ramte afgrøde og til den salgbare bruttoproduktion. Desuden udregnes den salgbare bruttoproduktion og den almindelige gennemsnitsproduktion i den ramte landbrugsvirksomhed på baggrund af tre »almindelige landbrugsår« (dvs. år uden naturkatastrofer eller ekstremt høje udbytter).

Støttens omfang og risikoen for overkompensation

- (86) Ifølge fællesskabslovgivningen, og hvis de i betragtning 75 til 82 anførte betingelser er tilstede, kan støtte, der har til formål at yde erstatning for skader til landbrugere, nå op på 100 %. Den tilladte støtte må under ingen omstændigheder overskride omfanget af landbrugernes faktiske tab.
- (87) De italienske myndigheder har bekræftet, at støtten er udregnet på baggrund af skader på afgrøder, hvor skadens indvirkning ikke er lavere end 35 % (idet skader med en indvirkning under 35 % anses for at høre til den almindelige driftsrisiko), og at tab i forbindelse med forsikrede afgrøder under henvisning til 11.3.6 i EF-rammebestemmelserne⁽³⁸⁾ er udelukket fra udregningen af støtten. Ved brev af 20. november 2000 havde de italienske myndigheder bekræftet, at der desuden blev taget hensyn til de almindelige udgifter, som landbrugeren ikke fik, for eksempel i tilfælde, hvor det ikke var nødvendigt at høste.
- (88) Den undersøgte lov fastsætter, at landbrugere, der rammes af den pågældende begivenhed, kan få adgang til en eller flere af de ydelser, som nævnes i loven, afhængig af skadens og landbrugsvirksomhedens art. De italienske myndigheder understregede, at selvom landbrugerne kan nyde godt af tre former for støtte, vil der aldrig kunne blive tale om overkompensation. Ved brevene af 20. november 2000 og november 2003 præciserede samme myndigheder således, at støtte, som har til formål at kompensere for skader på afgrøder, skal afpasses i forhold til og under ingen omstændigheder må overskride: i) Værdien af den i produktionscyklussen anvendte kapital (tekniske kaldet »driftskapital eller dyrkningsomkostninger«, herunder landbrugers udgifter til fremme af produktionen, f.eks. udgifter til gødning, høst, skadedyrsbekæmpelse, indkøb af tekniske produktionsmidler som såsæd, gødning m.m.), der ikke er genvundet efter tab af produkter (som anført af de italienske myndigheder, er støtten ikke tilpasset den faktiske skade, idet den i så fald også ville omfatte driftsoverskuddet). ii) Eventuelle øgede udgifter, som kræves, for at virksomhederne kan fuldende produktionscyklussen. Støtte til genoprettelse af virksomhedsstrukturer dækker kun en del af de nødvendige udgifter til gennemførelsen af disse genoprettelsesforanstaltninger. De myndigheder, som udbetaler støtten, skal altid overvåge, at erstatningen for en hvilken som helst skade ikke overskrider beløbet for selve skaden, da der i så fald ville være tale om ulovlig berigelse. Ligeledes skal de relevante myndigheder, som udbetaler støtten, tage hensyn til eventuelle offentlige støtteformer, der er udbetalt med samme formål som den omtalte lov.
- (89) På baggrund af ovenstående betragtninger kan det konkluderes, at støtte i henhold til artikel 3 (før ændring ved bekendtgørelse nr. 207 af 13. december 2002, artikel 1)⁽³⁹⁾ og artikel 4 og 5 i lov nr. 185/92, med henblik på erstatning til landbrugere for skader som følge af naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold, er forenelig med fællesmarkedet under henvisning til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b) og artikel 87, stk. 3, litra c), idet der er tale om støtte, hvis formål er at råde bod på skader

⁽³⁸⁾ Se fodnote 9.

⁽³⁹⁾ Som tidligere nævnt, er lov nr. 185/1992, artikel 3, stk. 2, om støtteformer til fordel for landbrugsvirksomheder ændret helt med virkning fra 17. september 2002 ved bekendtgørelse nr. 200 af 13. september 2002, artikel 1 (hasteforanstaltninger til fordel for landbrugssektoren, der er ramt af ekstraordinært ugunstige vejrforhold), konverteret ved lov nr. 256 af 13. november 2002. Den nævnte foranstaltning er i øjeblikket til undersøgelse ved Kommissionens tjenester inden for rammerne af statsstøtte nr. NN 145/02 (ex N636/02) og er ikke genstand for nærværende beslutning.

forårsaget af naturkatastrofer og tilsvarende ugunstige vejrforhold. Med hensyn til støtte, som vil blive tildelt efter meddelelsen til Italien om nærværende beslutning, skal de italienske myndigheder for hvert enkelt tilfælde anmelde enhver klimatisk begivenhed, der giver anledning til erstatning efter lov nr. 185/92. De skal desuden fremsende relevante meteorologiske informationer, således at Kommissionen kan gennemføre sine undersøgelser i overensstemmelse med EF-rammebestemmelsernes punkt 11.2.1 og 11.3.1 ⁽⁴⁰⁾.

Støtte til fordel for kooperativer, der sælger og forarbejder landbrugsprodukter (lov nr. 185/92, artikel 3)

- (90) Lov nr. 185/92 fastsætter, at også kooperativer, der sælger og forarbejder landbrugsprodukter, og som har registreret faldende indtægter som følge af færre leverancer fra medlemmer, der er ramt af katastrofegivenheder, kan nyde godt af de i den pågældende lov foreskrevne indgreb ⁽⁴¹⁾. Reduktionen skal svare til mindst 35 % af de gennemsnitlige leverancer og den forhandlede produktion inden for de sidste to år.
- (91) Før de nye EF-rammebestemmelser trådte i kraft, gav Kommissionens almindelige praksis mulighed for støtte af denne type til fordel for salgs- og forarbejdningskooperativer ⁽⁴²⁾. Kommissionens indstilling byggede på det princip, at landbrugerne, som følge af nedsat produktion forårsaget af ugunstige vejrforhold eller naturkatastrofer, var tvunget til at reducere antallet af leverancer til de kooperativer, de var medlem af, og som forhandlede deres produkter. Landbrugere, der blev ramt af naturkatastrofer blev således straffet to gange: Først for tabet af deres afgrøder, og dernæst som følge af tabene i de kooperativer, de var medlemmer af, og hvortil de normalt leverede deres produktion. Det kunne sågar ske, at disse som følge af ringe leverancer efter katastrofegivenheder var nødt til at arbejde med tab på grund af de faste omkostninger. Efter EF-rammebestemmelsernes ikrafttrædelse, har Kommissionen anvendt denne praksis ⁽⁴³⁾ under henvisning til EF-rammebestemmelsernes punkt 11.3.8, der fastsætter, at »støtte efter nærværende punkt principielt kun må betales til landbrugere eller eventuelt til en producentorganisation, som landbrugeren er medlem af, og den må i så fald ikke overstige landbrugeren faktiske tab«.
- (92) Ved brev af november 2003 påpegede de italienske myndigheder, at den skade, kooperativerne lider, falder tilbage på producentmedlemmerne. Som konsekvens heraf kan støtte for den pågældende skade, der udbetales til kooperativet, ikke udbetales til det enkelte producentmedlem. Ifølge de fremsendte præciseringer beregnes støtten på baggrund af den skade, producenten har lidt, hvis den har medført et faldende antal produktleverancer og ikke er blevet udlignet ved indtægter fra salget. De italienske myndigheder mener, at proceduren til udbetaling af støtten garanterer, at EF-rammebestemmelsernes punkt 11.3.8 overholdes, idet det samlede støttebeløb (bestående af det beløb, der er udbetalt direkte til landbrugeren, sammenlagt med støtten til kooperativet på landbrugeren vegne for forpligtelser, der påhviler denne) ikke overskrider landbrugeren faktiske tab.
- (93) I lyset af ovenstående betragtninger kan ingen motivation retfærdiggøre en udelukkelse fra lovens foranstaltninger af forarbejdnings- og salgskooperativer, der måtte have nydt godt af denne form for støtte på producentmedlemmernes vegne i stedet for støtte, som kunne have været udbetalt direkte til disse.

⁽⁴⁰⁾ I punkt 11.2.1 fastsættes, at: »... Kommissionen vil fortsætte med at vurdere forslag om ydelse af støtte i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b)...«. I punkt 11.3.1 fastsættes, at: »For at sætte Kommissionen i stand til at vurdere sådanne støtteordninger, bør anmeldelser af støtteforanstaltninger, der skal kompensere for skade forårsaget af ugunstige vejrforhold, også omfatte relevant meteorologisk information«.

⁽⁴¹⁾ Femårige rentesubsidierede lån, hvis beløb er afpasset til de faste driftsomkostninger og holdt inden for den procentvise ramme for minimumindtægterne. Jf. punkt 36, litra e), i nærværende beslutning.

⁽⁴²⁾ Se for eksempel statsstøtte nr. N 877/95 og nr. N 435/95.

⁽⁴³⁾ Se for eksempel: N 679/2001 (Italien-Bolzano), N 250/2002 (Italien-Bolzano), N 301/2002 (Italien-Trento).

- (94) På baggrund af ovenstående betragtninger kan det konkluderes, at støtte i henhold til lov nr. 185/93, artikel 3 (før ændring ved bekendtgørelse nr. 200 af 13. september 2002, artikel 1) ⁽⁴⁴⁾ med henblik på ydelse af erstatning til kooperativer, der sælger og forarbejder landbrugsprodukter, for skader forårsaget af naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold, såfremt den er i overensstemmelse med EF-bestemmelsernes punkt 11.3.8, og såfremt den udbetales til kooperativerne på vegne af producentmedlemmerne i stedet for støtte, der kunne have været udbetalt direkte til disse, er forenelige med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og artikel 87, stk. 3, litra c). Med hensyn til støtte, som vil blive tildelt efter meddelelsen til Italien om nærværende beslutning, skal de italienske myndigheder anmelde hver enkelt støtteordning, således at Kommissionen, i overensstemmelse med sin praksis, kan undersøge denne form for støtte til bunds ⁽⁴⁵⁾.

Støtte til bekæmpelse af dyresygdomme (lov nr. 185/92, artikel 6)

- (95) Artikel 6 i lov nr. 185/92 giver i almindelighed producentsammenslutninger autorisation til at vedtage, at der skal ydes økonomisk støtte til bedrifter, som rammes af dyresygdomme. De fastsatte gennemførelsesforanstaltninger med henblik på sådanne indgreb, der ikke er specificeret i artiklen, er beskrevet i en bekendtgørelse fra Landbrugsministeriet. Ud fra dette synspunkt giver lov nr. 185/92 ikke tilladelse til udbetaling af umiddelbar og direkte støtte til de pågældende landbrugere, idet dette overlades til nævnte bekendtgørelse. Derfor udgør artikel 6 i lov nr. 185/92 ikke statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk.

Ministeriel bekendtgørelse nr. 100460 af 18. marts 1993

- (96) Bekendtgørelsen fastsætter metoderne til gennemførelse af de foranstaltninger, der er skitseret generelt i lov nr. 185/92, artikel 6, og hører derfor ind under anvendelsesområdet for traktatens artikel 87, stk. 1.
- (97) Efter ikrafttrædelsen af de nye EF-rammebestemmelser om statsstøtte til landbrugssektoren skal støtte til bekæmpelse af dyresygdomme overholde følgende fire betingelser for at kunne autoriseres i henhold til EF-rammebestemmelsernes punkt 11.4:
- (98) Sygdommene skal være af almen offentlig interesse. Der skal foreligge fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser fastsat ved lov eller administrative forordninger, der gør det muligt for de relevante myndigheder at vedtage de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af den pågældende sygdom, og støtteforanstaltningerne skal være en del af et program på EF-, nationalt eller regionalt plan for forebyggelse, bekæmpelse eller udryddelse af den pågældende sygdom (punkt 11.4.2 i EF-rammebestemmelserne).
- (99) Støtteforanstaltningerne skal have karakter af forebyggelse eller kompensation eller en kombination af de to aspekter (punkt 11.4.3 i EF-rammebestemmelserne).
- (100) Støtteforanstaltningerne skal være forenelige med EF's veterinærlovgivning (punkt 11.4.4 i EF-rammebestemmelserne).
- (101) Støttens omfang må højst være på 100 % af de faktiske omkostninger og må ikke give anledning til overkompensation (punkt 11.4.5 i EF-rammebestemmelserne).

⁽⁴⁴⁾ Som tidligere nævnt, er lov nr. 185/1992, artikel 3, stk. 2, om støtteformer til fordel for landbrugsvirksomheder ændret helt med virkning fra 17. september 2002 ved bekendtgørelse nr. 200 af 13. september 2002, artikel 1 (hasteforanstaltninger til fordel for landbrugssektoren, der er ramt af ekstraordinært ugunstige vejrforhold), konverteret ved lov nr. 256 af 13. november 2002. Den nævnte foranstaltning er i øjeblikket til undersøgelse ved Kommissionens tjenester inden for rammerne af statsstøtte nr. NN 145/02 (ex N636/02) og er ikke genstand for nærværende beslutning.

⁽⁴⁵⁾ Se fodnote 43.

- (102) På baggrund af de nye EF-rammebestemmelser, i overensstemmelse med punkt 11.2.2 og for at undgå overkompensation, skal beløbet desuden fratrækkes betalinger, som for eksempel hører ind under forsikringspolicer.
- (103) Støtte i henhold til den ministerielle bekendtgørelse er udelukkende tilladt i tilfælde af dyresygdomme, for hvilke der foreligger et obligatorisk program med henblik på udryddelse af sygdommen i henhold til lov nr. 218 af 2. juni 1988, der omhandler foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovsyge og andre dyresygdomme. Bidraget kan kun udbetales for den periode, hvor opdrættet ligger stille som følge af en ordre til nedslagtning, og bidragsperioden må under alle omstændigheder ikke overskride seks eller tre måneder. Indgrebets formål er at yde kompensation, da det er beregnet til at erstatte producenter for indkomsttab som følge af obligatorisk nedslagtning af bedriften inden for rammerne af udryddelsesprogrammet. Foranstaltningerne er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Det virker ikke sandsynligt, at der kan være overkompensation forbundet med støtten, da bidraget ikke kan overstige 40 % af den salgbare bruttoproduktion for den nedslagtede dyrerace.
- (104) Ved brev af november 2003 forsikrede de italienske myndigheder desuden, at når foranstaltningen i fremtiden skal aktiveres, vil det blive godtgjort, at der ikke er tale om overkompensation som følge af kumulation mellem denne foranstaltning og andre former for offentlig støtte, der er tildelt med samme formål, og at en eventuel ret til udbetaling i form af forsikringspolicer vil blive fratrukket støttebeløbet.
- (105) Af ovenstående betragtninger følger, at støtteforanstaltninger i henhold til ministeriel bekendtgørelse nr. 100460 kan anses for at være i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser. De kan derfor anses for at være forenelige med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Støtteinitiativer med henblik på aktiv beskyttelse (lov nr. 185/92, artikel 8)

- (106) I artikel 8 i lov nr. 185/92 fastsættes et støttebeløb på 80 % af den støtteberettigede udgift til initiativer med henblik på aktiv beskyttelse, for eksempel net til beskyttelse mod hagl, samt et støttebeløb på 50 % af den støtteberettigede udgift til drift og vedligeholdelse af anlæg, som er konstrueret ved hjælp af denne investering. Investeringerne skal være rettet mod forebyggelse af skader som følge af ugunstige vejrforhold eller andre ekstraordinære begivenheder. Ifølge informationer fra de italienske myndigheder skal de pågældende investeringer kunne ses som et alternativ til den passive beskyttelse (forsikringer), såfremt dette initiativ viser sig at være økonomisk fordelagtigt i forhold til den tilsvarende udgift til passiv beskyttelse.
- (107) Trods deres formål kan støtteforanstaltningerne i henhold til artikel 8 ikke vurderes på baggrund af reglerne i EF-rammebestemmelsernes punkt 11 om støtte til kompensation for skader på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget. Disse bestemmelser gælder således kun for kompenserende støtteforanstaltninger, som tildeles efter at skaden er sket, og støtte til forsikringspræmier mod sådanne potentielle risici. De nævnte normer rummer ikke bestemmelser vedrørende støtte til initiativer med henblik på aktiv beskyttelse som dem, der beskrives af de italienske myndigheder i forbindelse med lov nr. 185/92, artikel 8.
- (108) Dette medfører, at støtte i henhold til den pågældende artikel skal vurderes i lyset af bestemmelserne vedrørende investeringsstøtte til landbrugsvirksomheder, dvs. investeringer foretaget i primærproduktionen, som fra og med 1. januar 2000 hører ind under EF-rammebestemmelsernes punkt 4.1.
- (109) I punkt 4.1.1.1 i EF-rammebestemmelserne fastsættes specifikt, at investeringerne skal tage sigte på mindst et af følgende formål: reduktion af produktionsomkostningerne, forbedring og omstilling af produktionen, forbedring af kvaliteten, bevarelse og forbedring af det naturlige miljø, hygiejneforholdene og dyrevelfærdsnormerne eller fremme af diversificeringen af aktiviteterne inden for landbruget. Støtte til investeringer, som ikke har nogen af disse formål, navnlig støtte til simple genanskaffelsesinvesteringer, som ikke på nogen måde forbedrer vilkårene for landbrugsproduktion, kan ikke anses for at lette udviklingen af sektoren og kan derfor ikke omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

- (110) Ifølge punkt 4.1.1.2 er maksimumsatsen for offentlig støtte, udtrykt i procent af de støtteberettigede investeringer, begrænset til 40 % og til 50 % i ugunstigt stillede områder, som fastsat i artikel 17 i forordningen om udvikling af landdistrikterne⁽⁴⁶⁾. Foretages investeringerne af unge landbrugere senest fem år efter etableringen, forhøjes den maksimale støttesats dog til 45 % og til 55 % i ugunstigt stillede områder.
- (111) I henhold til punkt 4.1.1.3 må der kun ydes investeringsstøtte til landbrugsbedrifter, hvis økonomiske levedygtighed kan påvises ved en vurdering af bedriftens udsigter⁽⁴⁷⁾, og hvor landbrugeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer. Bedriften skal under alle omstændigheder opfylde Fællesskabets mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd. Hvis der investeres for at opfylde nyindførte mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd, kan der dog ydes støtte for at opfylde disse nye krav.
- (112) I overensstemmelse med punkt 4.1.1.4 ydes der ikke støtte til investeringer, der tager sigte på at øge en produktion, som der ikke findes normale afsætningsmuligheder for. Forekomsten af normale afsætningsmuligheder bør vurderes på passende niveau med hensyn til produkter, investeringstyper og nuværende og forventet kapacitet. Der skal tages hensyn til eventuelle restriktioner på produktionen eller begrænsninger af EF-støtten under de fælles markedsordninger. Hvis der under en fælles markedsordning er indført restriktioner på produktionen eller begrænsninger af EF-støtten for individuelle landbrugere, bedrifter eller forarbejdningsvirksomheder, må der ikke ydes støtte til investeringer, som vil øge produktionen ud over disse restriktioner eller begrænsninger.
- (113) Ifølge punkt 4.1.1.5 kan de støtteberettigede udgifter omfatte: bygning, erhvervelse eller forbedring af fast ejendom, nye maskiner og nyt udstyr⁽⁴⁸⁾, herunder edb-programmel, generalomkostninger, såsom honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser, erhvervelse af patenter og licenser op til 12 % af de ovenfor nævnte udgifter, køb af jord, herunder advokatombkostninger, skatter og tinglysningsomkostninger. I overensstemmelse med punkt 4.1.1.8 må de maksimale støtteberettigede udgifter ikke overstige den grænse for de samlede støtteberettigede investeringer, som er fastsat af medlemsstaten i henhold til artikel 7 i forordningen om udvikling af landdistrikterne.
- (114) I henhold til punkt 4.1.1.9 vil Kommissionen tilsvarende anvende reglerne i dette afsnit på investeringer i primærproduktionen, som ikke foretages af landbrugere, f.eks. hvis producentsammenslutninger køber materiel til fælles brug.
- (115) Støtteforanstaltningerne i henhold til lov nr. 185/92, artikel 8, er generelt defineret som investeringer i initiativer til aktiv beskyttelse, der skal foretages som alternativ til den passive beskyttelse (forsikring). De italienske myndigheder er blevet bedt om at give eksempler på en type investeringer, der ville kunne høre ind under en sådan definition. Ved brev af 20. november 2000 anførte de italienske myndigheder generelt, og som eneste eksempel på mulige investeringer, net til beskyttelse mod hagl. Samtidig meddelte myndighederne, at der i virkeligheden aldrig var blevet foretaget investeringer af en sådan art på grund af utilstrækkelig teknologi.

⁽⁴⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), som ændrer og ophæver visse forordninger (EFT L 160 af 26.6.1999, side 80). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1783/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 70).

⁽⁴⁷⁾ Der kan ikke tillades støtte til landbrugsvirksomheder i økonomiske vanskeligheder bortset fra støtte, som overholder de betingelser, der fastsat i EF-rammebestemmelserne om statsstøtte til redning og omstrukturering af virksomheder i vanskeligheder.

⁽⁴⁸⁾ Indkøb af brugt udstyr kan anses for en støtteberettiget udgift i behørigt godtgjorte tilfælde, hvor følgende fire betingelser er opfyldt: En erklæring fra sælgeren skal attestere udstyrets præcise oprindelse og bekræfte, at vedkommende ikke har nydt godt af national støtte eller EF-støtte. Indkøbet af udstyret skal være særlig fordelagtigt for programmet eller projektet og kan være påkrævet på grund af særlige omstændigheder (det nye udstyr er ikke til rådighed eller fås kun med lang leveringstid, hvilket kan være en trussel for projektets gennemførelse). Reduktion af den relative omkostning (og således af EF-tilskuddet) i forhold til prisen for samme udstyr, hvis der anskaffes nyt, idet projektets cost-benefit-forhold holdes på et passende niveau. Det brugte udstyrs tekniske og/eller teknologiske egenskaber skal modsvare projektets behov.

- (116) Tildelingen af den undersøgte støtte omfattes ikke af nogen af de ovennævnte betingelser i EF-rammebestemmelsernes punkt 4.1.1. Desuden bør det bemærkes, at der i artikel 8 i lov nr. 185/92 fastsættes et beløb til den pågældende investering på op til 80 %. Til investeringer i primærproduktionen tillader Kommissionen en støtteandel på højst 40 % til investeringer i almindelige områder og 50 % til investeringer i ugunstigt stillede områder i henhold til forordning (EF) nr. 1257/99, artikel 17. Andelen på 80 %, som fastsat af de italienske myndigheder, ville således overskride den af Kommissionen tilladte maksimumgrænse.
- (117) Kommissionen mener derfor, at den planlagte støtte på op til 80 % af udgifterne til investeringer med henblik på aktiv beskyttelse i henhold til lov nr. 185/92, artikel 8, ikke kan nyde godt af nogen af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 1, og at den derfor er uforenelige med fællesmarkedet.
- (118) I lov nr. 185/92, artikel 8, fastsættes desuden en støtte på 50 % af den støtteberettigede udgift til drift og vedligeholdelse af særlige redskaber med tilskud som beskrevet i de foregående betragtninger. Ved brev af 19. april 2000 opfordrede Kommissionen de italienske myndigheder til at retfærdiggøre tildelingen af et sådant tilskud, der tilsyneladende var beregnet på at dække driftsomkostninger, som normalt påhviler virksomhederne inden for rammerne af deres normale aktiviteter. Ved brev af 20. november 2000 svarede de italienske myndigheder, at den påtænkte aktive beskyttelse var af kollektiv karakter, og at den skulle gennemføres af produktsammenslutningerne eller andre organer. Omkostningerne skulle høre ind under de omkostninger, der normalt påhviler de enkelte virksomheder. Tilskuddet på 50 % var tænkt udbetalt på samme måde som tilskuddet til forsikringspolicer.
- (119) Svaret fra de italienske myndigheder bekræfter, at tilskuddet på 50 % reelt er beregnet til dækning af udgifter til drift og vedligeholdelse af anlæg til beskyttelse mod ugunstige vejrforhold, som er realiseret takket være ovenstående investeringer. Det faktum, at tilskuddet udbetales til andelssammenslutningerne og administreres af disse, er irrelevant, fordi støttemodtagerne under alle omstændigheder er de landbrugere, der benytter sig af anlæggene til aktiv beskyttelse. Der er således tale om en støtte, der udelukkende har til formål at lette landbrugerne for de normale driftsomkostninger, som er forbundet med den løbende drift (herunder udgifter til vedligeholdelse af bedriftens bygninger og investeringer) under hele støtteperioden. Støtte, der finansierer omkostninger, som normalt påhviler landbrugerne selv, er per definition driftsstøtte⁽⁴⁹⁾, dvs. støtte der begrænser sig til en kortsigtet økonomisk fordel. Der er tale om støtteforanstaltninger uden strukturel betydning for sektorens udvikling, og som ikke kan anses for at have til formål at fremme udviklingen inden for visse sektorer eller erhvervsområder. Det kan derfor konkluderes, at en sådan form for støtte ikke kan nyde godt af nogen af de undtagelser, der er fastsat i traktatens artikel 87, stk. 1, og at den således er uforenelige med fællesmarkedet.
- (120) Ved brev af 20. november 2000 og efterfølgende ved brev af november 2003 bekræftede de italienske myndigheder, at der aldrig er aktiveret støtteordninger til initiativer med henblik på aktiv beskyttelse under henvisning til lov nr. 185/92, artikel 8.

Støtte til forsikringskontrakter (præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996 vedrørende bestemmelser, der erstatter lov nr. 185/92, artikel 9)

- (121) I artikel 9 i lov nr. 185/92 fastsættes de betingelser, som ligger til grund for Den Nationale Solidaritetsfonds tildeling af tilskud til udgifter til forsikringspræmier.
- (122) Ved brev af 20. november 2000 præciserede de italienske myndigheder, at artikel 9 i lov nr. 185/92 om subsidierede landbrugsforsikringer var blevet erstattet af præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996 (forordning vedrørende bestemmelser til erstatning af artikel 9 i lov nr. 185 af 14 februar 1992 om subsidierede landbrugsforsikringer).

⁽⁴⁹⁾ Se dom ved Retten i Første Instans af 8. juni 1995 i sag T-459/93 (Siemens AS mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Saml. [1995] 1675) og punkt 3.5 i EF-rammebestemmelserne.

- (123) Ifølge de italienske myndigheder blev dekretet udstedt med henblik på at tilpasse den italienske lovgivning vedrørende subsidierede forsikringer til EF-lovgivningen. I præsidentdekret 324/96 fastsættes eksplicit bestemmelser vedrørende subsidierede forsikringer. Statstilskuddet til sådanne kontrakter kan nå op på 50 % af den støtteberettigede udgift og kan hæves til 65 % i områder med høj klimarisiko.
- (124) Nærmer betegnet foreskriver artikel 1, stk. 2, i præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996, tre typer kontrakter, der kan omfatte følgende:
- a) Erstatning for skader på bestemte afgrøder som følge af hagl, rimfrost, frost eller andre ugunstige vejrforhold (artikel 1, stk. 2, litra a)).
  - b) Erstatning for skader på landbrugsbygninger og bestemte afgrøder som følge af en række ugunstige vejrforhold, hvis indvirkning på virksomhedsproduktionen ligger over det normale. Disse kontrakter kan desuden omfatte skader som følge af plantesygdomme, hvis disse er nært relateret til de ugunstige vejrforhold, kvalitetsforringelse og skader som følge af dyresygdomme (artikel 1, stk. 2, litra b)).
  - c) Erstatning for skader på de vigtigste afgrøder i virksomhedens produktionsstruktur som følge af en række ugunstige vejrforhold, hvis indvirkning på produktionen ligger over det normale (artikel 1, stk. 2, litra c)).
- (125) I præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996 er der ingen henvisninger til de kriterier, de forskellige forsikringskontrakter skal overholde for at være berettigede til støtte⁽³⁰⁾. Med hensyn til den almindelige virksomhedsrisiko (som anført i kontrakterne under henvisning til præsidentdekretets artikel 1, stk. 2, litra b) og c)), forklarede de italienske myndigheder ved brev af 20. november 2000, at denne normalt ligger på 10-15 %. Ud fra denne forklaring og formuleringen i præsidentdekretet er det således sandsynligt, at alle de heri omtalte kontrakter vedrører forsikringer, hvis dækning ikke udvides til også at omfatte erstatning for naturkatastrofer eller lignende begivenheder i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). Så vidt det kan udledes af formuleringen, ville alle former for kontrakter, der nævnes i præsidentdekret nr. 324/96, reelt set kunne nyde godt af det heri foreskrevne støttebeløb på 50 % (65 % i tilfælde af høj klimarisiko).
- (126) Desuden henviser præsidentdekretet udelukkende til de maksimale støttesatser, staten kan udbetale til forsikringspræmier, og det præciseres ikke, hvorvidt der er tale om de maksimale satser, der kan tillades for denne type indgreb. Dekretet rummer ingen henvisninger til en eventuel kumulation med indgreb, der har samme formål og finansieres af offentlige midler, enten regionalt eller på provinsniveau. Derfor kan det ikke udelukkes, at det i dekretet fastsatte beløb svarende til 50 % (eller 65 %) kan overskride det tilladelige — også selvom de øvrige betingelser for tildelingen af denne støtte er respekteret — i forhold til fællesskabsbestemmelserne.
- (127) Efter EF-rammebestemmelsernes ikrafttrædelse vurderes støtte til forsikringskontrakter på grundlag af punkt 11.5 (støtte til betaling af forsikringspræmier), hvori anføres, at som et alternativ til betaling af efterfølgende kompensation for tab forårsaget af naturkatastrofer har flere medlemsstater indført støtteordninger for at tilskynde landbrugerne til at få sådanne begivenheder dækket af en forsikring. Navnlig er det, i overensstemmelse med punkt 11.5.1, Kommissionens faste politik at tillade støtte på op til 80 % af udgifterne til præmier for forsikringer, der skal dække tab som følge af naturkatastrofer og andre usædvanlige begivenheder, som er omfattet af punkt 11.2, og af ugunstige vejrforhold, som kan henregnes under naturkatastrofer efter punkt 11.3.

⁽³⁰⁾ Ved brev af 20. november 2000 forklarede de italienske myndigheder, at den væsentligste forskel mellem de tre typer forsikringsdækninger består i, at kontrakterne under punkt a) gælder risikoen for en enkelt begivenheds skadevirkning på en enkelt afgrøde, kontrakterne under punkt b) dækker risikoen for flere ugunstige vejrforhold til skade for en enkelt afgrøde og bygninger, mens kontrakterne under punkt c) omfatter risikoen for flere ugunstige vejrforhold til skade for flere forskellige afgrøder.

- (128) Såfremt forsikringen også dækker andre tab, som skyldes ugunstige vejrforhold, eller tab på grund af dyre- og plantesygdomme, nedsættes støttesatsen til 50 % af præmien. Kommissionen undersøger for hvert enkelt tilfælde støtteforanstaltningerne til forsikring mod naturkatastrofer og ekstraordinære begivenheder navnlig forsikringsordninger og andre støtteforanstaltninger, der har til formål at støtte producenter i områder med særdeles høj risiko.
- (129) I punkt 11.5.3 fastsættes desuden, at støtte til betaling af forsikringspræmier ikke må hindre det indre marked for forsikringsydelse i at fungere. Det ville f.eks. være tilfældet, hvis muligheden for at yde forsikringsdækning blev begrænset til et enkelt selskab eller en gruppe selskaber, eller hvis det var en betingelse for støtten, at forsikringen blev tegnet hos et selskab etableret i den pågældende medlemsstat.
- (130) Med henblik på at lette forståelsen af ovennævnte bestemmelser bør det bemærkes, at ifølge EF-rammebestemmelserne kan ugunstige vejrforhold som rimfrost, hagl, is, regn eller tørke, udelukkende sidestilles med naturkatastrofer under henvisning til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), hvis de forårsager tab svarende til mindst 30 % (20 % i ugunstigt stillede områder) af den normale produktion beregnet ud fra de i EF-rammebestemmelserne fastsatte kriterier. Ud fra disse kriterier, kan forsikringspolicer, som udelukkende dækker naturkatastrofer under henvisning til artikel 87, stk. 2, litra b) og vejrforhold som rimfrost, hagl, regn osv., der kan sidestilles med naturkatastrofer i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b), nyde godt af et beløb svarende til 80 %. Policer, som ud over de nævnte risici også dækker andre former for risici, der ikke overholder kriterierne for at kunne sidestilles med naturkatastrofer i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b), kan således nyde godt af et maksimalt beløb svarende til 50 %. Policer, der udelukkende dækker skader forårsaget af begivenheder, der ikke kan sidestilles med naturkatastrofer i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b), er ikke berettiget til støtte⁽⁵¹⁾.
- (131) De kontrakter, som er omfattet af præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996, artikel 1, stk. 2, skal derfor undersøges i lyset af bestemmelserne under EF-rammebestemmelsernes punkt 11.5. Hver enkelt type forsikringskontrakt vurderes særskilt.

Kontrakter i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a)

- (132) I henhold til præsidentdekret nr. 324/96, artikel 1, stk. 2, litra a) kan der gives tilskud til betaling af præmier til forsikringskontrakter, der dækker skader på bestemte afgrøder som følge af hagl, rimfrost, is eller andre ugunstige vejrforhold. Der nævnes ikke naturkatastrofer eller andre ekstraordinære begivenheder i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). For så vidt angår de ugunstige vejrforhold, præciseres det ikke i artiklen, hvorvidt de pågældende forsikringskontrakter dækker risici, der overholder betingelserne for at kunne sidestilles med naturkatastrofer i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), (tab på mindst 30 % i almindelige områder og 20 % i ugunstigt stillede områder). Loven fastsætter således ikke en minimumgrænse for den skade, der udløser den pågældende forsikringsdækning. Det medfører, at landbrugerne i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a), kan modtage støtte til betaling af forsikringspræmier til dækning af alle former for klimabetinget risiko uafhængig af tabenes faktiske omfang.
- (133) Med henblik på at afklare dette aspekt bad Kommissionen ved brev af 19. april 2000 udtrykkeligt de italienske myndigheder om at præcisere, hvorvidt de foreskrevne støtteforanstaltninger til denne form for kontrakter omfattede forsikringsordninger til dækning af skader forårsaget af hagl, rimfrost og andre ugunstige vejrforhold uafhængig af skadens faktiske omfang, eller om erstatningen kommer til udbetaling, hvis skaden når over en vis minimumgrænse. Ved brev af 20. november 2000 påpegede de italienske myndigheder, at det på grund af liberaliseringen af markedet for forsikringer og parternes frie forsikringsvalg ikke var muligt at fastsætte en minimumgrænse for skader, som giver ret til erstatning. Af en empirisk undersøgelse af parternes kontrakter skulle det imidlertid fremgå, at denne minimumgrænse normalt ligger omkring 10-15 %.

⁽⁵¹⁾ Ifølge tidligere gældende bestemmelser kunne denne form for policer nyde godt af en støtte på højst 30 % i aftagende omfang inden for en periode på højst ti år. Jf. beslutning vedrørende sag C 12/A/95.

- (134) I mangel af et mere præcist svar og flere relevante informationer fra de italienske myndigheder kan udledes, at tildelingen af støtte i henhold til præsidentdekret nr. 324/96, artikel 1, stk. 2, litra a), ikke var underlagt nogen form for specifik betingelse, og at støtten principielt kunne tildeles til en hvilken som helst form for forsikring, der dækkede ugunstige vejrforhold, uafhængigt af det faktiske omfang af skaden som følge af den pågældende begivenhed.
- (135) Ud fra de tilgængelige informationer overholder denne form for kontrakter derfor ikke betingelserne for støtteberettigelse i henhold til EF-rammebestemmelsernes punkt 11.5. I det omfang forsikringskontrakten ikke også dækker tab som følge af naturkatastrofer og ekstraordinære begivenheder i henhold til punkt 11.2 og ugunstige vejrforhold svarende til naturkatastrofer i henhold til punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne, kan der ikke gives tilladelse til støtte. Hvis kontrakterne også dækker tab som følge af ovenstående begivenheder, kan der ydes støtte i et omfang svarende til højst 50 % af udgiften til forsikringspræmien.

Kontrakter i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b) og c)

- (136) Artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 1, stk. 2, litra c), i præsidentdekret nr. 324/96 omhandler forsikringskontrakter til dækning for skader forårsaget af flere ugunstige vejrforhold med en indvirkning på produktionsværdien, »der ligger over det normale«. Der er ingen henvisning til naturkatastrofer eller andre ekstraordinære begivenheder i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). Med henblik på at kunne afgøre, hvorvidt denne type forsikringskontrakter overholder betingelserne i EF-rammebestemmelsernes punkt 11.5, er det derfor nødvendigt at godtgøre, om disse omfatter ugunstige vejrforhold, der kan sidestilles med naturkatastrofer i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b).
- (137) Med henblik på at afklare dette aspekt, bad Kommissionen ved brev af 19. april 2000 de italienske myndigheder om at præcisere begrebet »over det normale«, eftersom omfanget heraf ikke var blevet præciseret hverken i loven eller i cirkulæret. Ved brev af 20. november 2000 meddelte de italienske myndigheder, at der med formuleringen »over det normale« menes, at der kun kan gives erstatning for skader over en grænse svarende til virksomhedsejerens normale risiko, der fortsat påhviler denne. Ifølge de italienske myndigheder ligger den normale driftsrisiko omkring 10-15 %, skønt der ved kontraktens indgåelse kan fastsættes en højere selvrisiko for at begrænse omkostningerne. Der findes imidlertid ingen dokumentation med specifikke bestemmelser til dette formål.
- (138) I den forbindelse, og idet der mangler mere præcise svar og uddybende informationer om emnet fra de italienske myndigheder, kan de klimatiske begivenheder, som dækkes af forsikringskontrakterne i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b) og c) i præsidentdekret nr. 324/96, på baggrund af de tilgængelige informationer ikke sidestilles med naturkatastrofer under henvisning til artikel 87, stk. 2, litra b), da de ikke overholder formålsbetingelserne i EF-rammebestemmelsernes punkt 11.3. I den henseende, og såfremt forsikringskontrakterne ikke også dækker tab som følge af naturkatastrofer og ekstraordinære begivenheder i henhold til punkt 11.2 og ugunstige vejrforhold svarende til naturkatastrofer i henhold til punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne, kan der ikke gives tilladelse til støtte. Hvis kontrakterne også dækker tab som følge af ovenstående begivenheder, kan der ydes støtte i et omfang svarende til højst 50 % af udgiften til forsikringspræmien.
- (139) I præsidentdekret nr. 324/96 indikeres det, at statens tilskud til forsikringspræmier når op på 50 % af den samlede støtteberettigede udgift udregnet efter metoden i punkt 47 i ovenstående betragtninger. Dette tilskud kan hæves til 65 % i områder med høj klimarisiko. Der gives ingen anvisninger med hensyn til det maksimale støttebeløb, som kan udbetales i tilfælde af en eventuel kumulation af det statslige tilskud og andre offentlige støtteordninger.

- (140) Ved samme brev af 19. april 2000 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om at angive det maksimale støttebeløb, som kunne udbetales. Ved brev af 20. november 2000 svarede de italienske myndigheder, at statens tilskud svarer til 50 % og hæves til 65 % i områder med høj klimarisiko. Generelt varierer statstilskuddet mellem 30 % og 40 %. I de (ifølge de italienske myndigheder få) tilfælde, hvor der var blevet udbetalt et regionalt tilskud, som for eksempel i provinsen Trento, som ikke lå på 25-30 %, var det samlede offentlige tilskud ikke over 65 %. Ved brev af november 2003 vedrørende støtte udbetalt fra og med 1. januar 2000 påpegede de italienske myndigheder, at forøgelse af støtten til 65 % aldrig har fundet sted. Ved samme brev påpegede de relevante myndigheder, at det af informationer modtaget fra regionerne fremgår, at kun få af disse har udbetalt ekstra støtte til forsikringspræmier ud over statsstøtten i perioden 2000-2003. I disse tilfælde har den samlede støtte, ifølge informationer fra Landbrugsministeriet, under alle omstændigheder været holdt inden for grænsen på 50 % af de faktiske udgifter til forsikringspræmien. I tilfælde, hvor støtten er blevet udbetalt til forsikringspræmier i forbindelse med tab forårsaget af naturkatastrofer og lignende begivenheder (således med en støttesats, der kunne overskride de 50 %), kunne dette gøres ved anvendelse af en specifik støtteordning, der var godkendt af Kommissionen ⁽⁵²⁾.
- (141) I de foregående betragtninger 135 og 138 konkluderede Kommissionen, at den type kontrakter, som er omfattet af præsidentdekret nr. 324/96, artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), (der erstatter artikel 9 i lov nr. 185/92), i lyset af de tilgængelige informationer ikke overholder betingelserne for tildeling af støtte i henhold til EF-rammebestemmelsernes punkt 11.5, idet disse, så vidt Kommissionen kunne konstatere, principielt gav landbrugerne mulighed for at modtage støtte til betaling af forsikringspræmier, der dækker en hvilken som helst atmosfærisk begivenhed uden hensyntagen til omfanget af de skader, som giver ret til støtten. Derfor kan støtte til betaling af de pågældende forsikringspræmier ikke tillades. Eftersom informationerne fra de relevante myndigheder er upræcise, og i det omfang de pågældende kontrakter også dækker tab som følge af naturkatastrofer og tilsvarende begivenheder efter punkt 11.2, og lignende ugunstige vejrforhold efter punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne, kan støtte imidlertid tillades i et omfang svarende til maksimalt 50 % af præmieomkostningen.
- (142) I lyset af ovenstående vurderinger, konkluderer Kommissionen således, at udbetalt støtte til betaling af forsikringspræmier, som er tildelt af Italien i henhold til præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996 (der erstatter artikel 9 i lov nr. 185/92), såfremt forsikringskontrakterne ikke også dækker tab som følge af naturkatastrofer og ekstraordinære begivenheder efter punkt 11.2 og ugunstige vejrforhold svarende til naturkatastrofer efter punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne, er uforenelige med fællesmarkedet og ikke kan omfattes af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 1.

IV. KONKLUSIONER

- (143) Af ovenstående betragtninger fremgår, at støtteforanstaltningerne i henhold til artikel 3 (før ændringen ved bekendtgørelse nr. 200, artikel 1, af 13. september 2002) ⁽⁵³⁾ samt artikel 4 og 5 i lov nr. 185 af 14. februar 1992 om tildeling af støtte til skader forårsaget af naturkatastrofer og tilsvarende ugunstige vejrforhold kan anses for at være forenelige med fællesmarkedet under henvisning til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og artikel 87, stk. 3, litra c), idet der er tale om støtte med henblik på at rette op på skader forårsaget af naturkatastrofer og tilsvarende ugunstige vejrforhold.

⁽⁵²⁾ Se for eksempel Italien/Sardinien, statsstøtte nr. N 554/2000, godkendt ved brev SG 2000/D109513 af 22.12.2000.

⁽⁵³⁾ Artikel 3, stk. 2, i lov nr. 185/1992, hvori opremses de forskellige former for støtte til landbrugsvirksomhederne, er med virkning fra 17. september 2002 erstattet helt af bekendtgørelse nr. 200 af 13. september 2002, artikel 1, (hasteindgreb til fordel for landbrugssektoren, der er ramt af ekstraordinært ugunstige vejrforhold), konverteret ved lov nr. 256 af 13. november 2002. Den pågældende foranstaltning er i øjeblikket til undersøgelse ved Kommissionen inden for rammerne af statsstøtte nr. NN 145/02 (ex N636/02) og er ikke genstand for nærværende beslutning.

- (144) Med hensyn til støtte, som skal tildeles efter meddelelsen til Italien om nærværende beslutning, skal de italienske myndigheder for hvert enkelt tilfælde over for Kommissionen anmelde enhver atmosfærisk begivenhed, der giver anledning til støtte efter lov nr. 185/92, og fremsende relevante meteorologiske informationer, som sætter Kommissionen i stand til at foretage sine undersøgelser under henvisning til punkt 11.2.1 og 11.3.1 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren⁽⁵⁴⁾. Med virkning fra datoen for meddelelsen om nærværende beslutning skal de italienske myndigheder desuden give meddelelse til Kommissionen om hver enkelt støtteforanstaltning til fordel for kooperativer, der sælger og forarbejder landbrugsprodukter, som er omfattet af lov nr. 185/92, artikel 3, da det er Kommissionens praksis at undersøge denne form for støtte fra sag til sag.
- (145) Støtte i henhold til lov nr. 185/92, artikel 6, iværksat med ministeriel bekendtgørelse nr. 100460 af 18. marts 1993, er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).
- (146) Støtte i henhold til lov nr. 185/92, artikel 8, kan ikke nyde godt af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor uforenelig med fællesmarkedet.
- (147) Ifølge de informationer, de italienske myndigheder fremsendte ved brev af 20. november 2000⁽⁵⁵⁾ og brev af november 2003, har støtten i henhold til lov nr. 185/92, artikel 2 aldrig fundet praktisk anvendelse, og der er derfor ikke behov for tilbagebetaling af relevante beløb. Såfremt de italienske myndigheder i fremtiden ønsker at udbetale støtte til investeringer, som er omfattet af denne bestemmelse, skal de sørge for at gøre støtteforanstaltningerne forenelige med punkt 4.1.1 i EF-rammebestemmelserne. Støtte med henblik på drift og vedligeholdelse af beskyttelsesinitiativer i henhold til lov nr. 185/92, artikel 8, skal ophæves.
- (148) Støtteforanstaltningerne i henhold til præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996 (der erstatter bestemmelsen i lov nr. 185/92, artikel 9) vedrørende støtte til dækning af omkostninger til forsikringspræmier er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, forsikringskontrakterne ikke også dækker tab som følge af naturkatastrofer og tilsvarende begivenheder i henhold til punkt 11.2, og lignende ugunstige vejrforhold i henhold til punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne. I det omfang kontrakterne også dækker tab, som skyldes ovennævnte begivenheder, kan der tillades støtte svarende til højst 50 % af forsikringspræmien. Støtte på over 50 % (op til 80 %) er kun tilladt ved forsikringskontrakter, der udelukkende dækker tab som følge af naturkatastrofer og ekstraordinære begivenheder efter punkt 11.2 og ugunstige vejrforhold svarende til naturkatastrofer efter punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne.
- (149) Principielt skal ulovligt tildelt støtte, der er uforenelig med fællesskabet, tilbagebetales (se også artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999). Kommissionen er imidlertid nået til den konklusion, at tilbagebetaling i det undersøgte tilfælde og under visse omstændigheder ville være i modstrid med de generelle principper i fællesskabslovgivningen, navnlig princippet om kontrollen af støtteretten, af følgende årsager: Kommissionen har i denne forbindelse opdaget en uklarhed med hensyn til landbrugsforsikringer i den italienske version af EF-rammebestemmelserne. Denne uklarhed, der ikke findes i de øvrige sprogversioner, består i, at ordet »også« mangler i sidste sætning af EF-rammebestemmelsernes punkt 11.5.1. Denne fejl i den italienske oversættelse gør, at teksten lyder, som følger »Når forsikringen dækker andre tab forårsaget af ugunstige vejrforhold eller tab som følge af dyreller eller plantesygdomme, nedsættes støttesatsen til 50 % af udgifterne til præmien«. Denne sætning kan

⁽⁵⁴⁾ I punkt 11.2.1 fastsættes, at Kommissionen vil »fortsætte med at vurdere forslag om ydelse af støtte i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b), i de konkrete tilfælde...«. I punkt 11.3.1 fastsættes, at: »Med henblik på at sætte Kommissionen i stand til at vurdere sådanne støtteordninger, bør anmeldelser af støtteforanstaltninger, der skal kompensere for skade forårsaget af ugunstige vejrforhold, også omfatte relevant meteorologisk information«.

⁽⁵⁵⁾ Se betragtning 16.

have givet de italienske operatører det indtryk, at det er Kommissionens faste praksis at godkende støttebeløb svarende til 50 % til forsikringskontrakter, der ikke dækker naturkatastrofer, ekstraordinære begivenheder og ugunstige vejrforhold i henhold til punkt 11.2 og 11.3 i EF-rammebestemmelserne, og støttetakster over 50 % til forsikringskontrakter, der dækker disse begivenheder. Under sådanne omstændigheder vil tilbagebetaling af støtte under maksimumgrænsen på 50 % for forsikringskontrakter, der ikke også dækker tab forårsaget af naturkatastrofer, ekstraordinære begivenheder og ugunstige vejrforhold i henhold til punkt 11.2 og 11.3 i EF-rammebestemmelserne, ikke være formålstjenlig. Kommissionen vil dog snarest muligt offentliggøre en rettelse til den italienske version af EF-rammebestemmelserne.

- (150) Inddrivelse af støtte fra støttemodtagerne er imidlertid uundgåelig, i tilfælde hvor der er tildelt støtte med et beløb svarende til mere end 50 % til forsikringskontrakter, der ikke dækker tab forårsaget af naturkatastrofer, ekstraordinære begivenheder og ugunstige vejrforhold i henhold til punkt 11.2 og 11.3 i EF-rammebestemmelserne. Ved brev af november 2003 påpegede de italienske myndigheder, at det af informationer modtaget fra regionerne fremgår, at kun få af disse har tildelt ekstra støtte ud over statstilskuddet til forsikringspræmier i perioden 2000-2003, og at den samlede støtte i disse tilfælde har været holdt inden for grænsen på 50 % af de afholdte udgifter til betaling af forsikringspræmier. Når støtte over 50 % til forsikringspræmier har været tilladt, har dette kunnet gøres takket være specifikke støtteordninger, der allerede var behørigt godkendt af Kommissionen ⁽⁵⁶⁾ i overensstemmelse med punkt 11.5 i EF-rammebestemmelserne,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Støtte i henhold til artikel 3 (i den tidligere version, før ændring ved bekendtgørelse nr. 200 af 13. september 2002, artikel 1) samt artikel 4 og 5 i lov nr. 185/92 med henblik på erstatning for skader forårsaget af naturkatastrofer og tilsvarende ugunstige vejrforhold, er forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og artikel 87, stk. 3, litra c).
2. Foranstaltninger efter lov nr. 185/92, artikel 6, udgør ikke støtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.
3. Støtte i henhold til ministeriel bekendtgørelse nr. 100460 af 18. marts 1993 er forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).
4. Støtte til initiativer med henblik på aktiv beskyttelse mod ugunstige vejrforhold i henhold til lov nr. 185/92, artikel 8, er ikke forenelig med fællesmarkedet.
5. Støtte til betaling af forsikringspræmier i henhold til præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996 (der erstatter artikel 9 i lov nr. 185/92) er forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), i det omfang den er i overensstemmelse med punkt 11.5 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til landbrugssektoren (i det følgende benævnt »EF-rammebestemmelserne«), dvs. i det omfang de forsikringskontrakter, som er støtteberettigede, også dækker tab forårsaget af naturkatastrofer, ekstraordinære begivenheder og ugunstige vejrforhold i henhold til punkt 11.2 og 11.3 i EF-rammebestemmelserne, og i det omfang støtten til disse kontrakter holdes inden for grænsen på 50 % af forsikringspræmien.
6. Støtte til betaling af forsikringspræmier, der er tildelt af de italienske myndigheder på baggrund af præsidentdekret nr. 324 af 17. maj 1996 (der erstatter artikel 9 i lov nr. 185/92), og som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 11.5 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til landbrugssektoren, er ikke forenelig med fællesmarkedet.

⁽⁵⁶⁾ Se for eksempel Italien/Sardinien, statsstøtte nr. N 554/2000, godkendt ved brev SG 2000/D109513 af 22.12.2000.

Artikel 2

1. Med virkning fra meddelelsen af denne beslutning underretter Italien i hvert enkelt tilfælde Kommissionen om enhver atmosfærisk begivenhed, der giver anledning til støtte efter lov nr. 185/92 og fremsender relevante meteorologiske informationer under henvisning til punkt 11.2.1 og 11.3.1 i EF-rammebestemmelserne.
2. Med virkning fra meddelelsen af nærværende beslutning underretter Italien for hvert enkelt tilfælde Kommissionen om enhver form for støtte til salgs- og forarbejdningskooperativer inden for rammerne af artikel 3 i lov nr. 185/92.
3. Italien ændrer sine bestemmelser vedrørende støtte til forsikringskontrakter i overensstemmelse med punkt 11.5 i EF-rammebestemmelserne, der som berigtiget lyder som følger: (...) Det er Kommissionens faste politik at tillade støtte på op til 80 % af udgifterne til præmier for forsikringer, der skal dække tab som følge af naturkatastrofer og andre usædvanlige begivenheder, som er omfattet af punkt 11.2, og af ugunstige vejrforhold, som kan henregnes under naturkatastrofer efter punkt 11.3. Når forsikringen også dækker tab forårsaget af ugunstige vejrforhold eller tab som følge af dyre- eller plantesygdomme, nedsættes støttesatsen til 50 % af udgifterne til præmien.
4. Italien ændrer sine bestemmelser vedrørende støtte til investeringer i initiativer til aktiv beskyttelse i overensstemmelse med punkt 4.1.1. i EF-rammebestemmelserne.
5. Italien ophæver sine bestemmelser vedrørende støtte til drift og vedligeholdelse af initiativer til aktiv beskyttelse.
6. I overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1638/98 om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽³⁷⁾, må de italienske myndigheders påtænkte støtte inden for rammerne af de i denne beslutning undersøgte bestemmelser ikke tildeles til ekstra beplantning af oliventræer, der er foretaget efter 1. maj 1998. Endvidere kan genoprettelsesforanstaltninger, der medfører en stigning i antallet af træer i allerede eksisterende olivenlunde, ikke nyde godt af denne støtte.

Artikel 3

Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning informerer Italien Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme dem.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽³⁷⁾ EFT L 210, af 28.7.1998, side 32. Ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 (EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4).